

ចក្ខុវិស័យ

អារិយធម៌ វិស័យបុរាណសាស្ត្រ និងសង្គម

398.9

ប្រ.២៣៩៦

ក.២

23 មេសា 2515

อนุสรณ์

นางวาศ พิพิธบรรณการ วิทยาสุบ

23 เมษายน 2515

เลขหมู่ 398.9
บ 2397
ด.2

เลขทะเบียน 012847

4955

เจ้าภาพขอบบพระคุณทุกท่านที่ได้กรุณา
ให้เกียรติมาในงานนี้ ตลอดจนท่านที่ได้กรุณา
ร่วมเป็นเจ้าภาพบำเพ็ญกุศล และท่านที่ได้มี
ส่วนช่วยเหลืองานศพทรงนโดยทวักนควย.

ปทุม สุวรรณโชติ

คำนำ

ในงานฉาบปกิฉัพแม่ ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะพิมพ์หนังสือเพื่อเป็นอนุสรณ์ให้แม่ (นางวาส พิพิธบรรณการ) และเป็นบรรณาการแก่ท่านที่เคารพและญาติมิตร ที่มาร่วมในงานนี้

ข้าพเจ้าได้เคยอ่านหนังสือเรื่อง “ไขคำคม” ซึ่งคุณหลวงรักษนราทร (โชค ชมธวัช) ผู้ที่ข้าพเจ้านับถือเขียนไว้ เห็นว่าเป็นหนังสือมีสาระในทางพระพุทธศาสนาและคติของนักปราชญ์ มีอรรถรสในเชิงอักษรเป็นอันมาก จึงได้ขอความกรุณาต่อท่านขอนำเรื่องทำนองเดียวกันสักเรื่องหนึ่ง เพื่อที่จะได้พิมพ์ดังกล่าวแล้ว ท่านก็ได้ให้เรื่อง “ขยายคำคม” มา ซึ่งข้าพเจ้าขอขอบพระคุณท่านอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย.

ปทุม สุวรรณโชติ

นางวาศ พิพิชบรรณการ (วิทยาสุข)
(ถ่ายเมื่ออายุ ๓๖ ปี)

นางวาศ พิพิธบรรณการ (วิทยาสุข)
(ถ่ายเมื่ออายุ ๖๕ ปี)

นางวาศ์ พิพิธบรรณการ (วิทยาสุบ)

ช้าตะ   ๑   มกราคม   ๒๔๓๔

มรณะ   ๑   มีนาคม   ๒๕๑๕

รวมอายุ   ๘๑   ปี   ๒   เดือน

ประวัติ

นางวาศ พิพิธบรรณการ (วิทยาสุข) เกิดที่ตำบล
บางลำภูบน เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๔๓๔ จังหวัดพระนคร
เป็นบุตรพระบรมนารถนิจกัฏฐี (แช ศศิสมิต) ซึ่งทำหน้าที่เป็น
พระพี่เลี้ยงของพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร เจ้าฟ้า
วชิรชนดิศ มارتาเชื้อ ทองคำ ศศิสมิต มีพี่ร่วมบิดามารดาเดียว
กันอีก ๒ ท่าน คือ

๑. นางสาว บรณกิจสาทร (ทัพเป็นไท) ถึงแก่กรรม

๒. นายวงศ์ ศศิสมิต เป็นหุ้มแพร รับราชการเป็น
ข้าราชการสำนักในพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๖ และพระองค์ทรง

โปรดเกล้า ฯ พระราชทานนามสกุลให้ว่า ศศิสมิต ถึงแก่กรรม

นอกจากนี้ยังมีพี่น้องร่วมบิดาเดียวกันอีกหลายท่านและได้
ถึงแก่กรรมไปหมดแล้ว คือ

๑. นายม่วย ศศิสมิต

๕ นายจันท ศศิสมิต

๒. นายพร ศศิสมิต

๓. นางอรุณ ศศิสมิต.

๔. ขุนสุรน้อยประจักษ์ (ฮุย ศศิสมิต)

(๖)

เมื่อครั้งยังเป็นเด็กบิดานำไปถวายสมเด็จพระพันวัสสาอัย-
ยิกาเจ้า (พระนางเจ้าสว่างวัฒนา) ทั้ง ๓ พี่น้อง พระองค์ท่าน
ประทานพระกรุณาให้คุณป้าของท่านคือ คุณแสง ภรรยาพระศรี-
ทิพโกช (पाल บุญ-หลง) กับหม่อมเขียนสนิทวงศ์ ในพระองค์
เจ้าสายสนิทวงศ์ เป็นผู้ดูแลอบรมสั่งสอน นางวาศได้รับการ
เลี้ยงดูอบรมมาจากในวังหลวง จนโตพอสมควรแล้วได้ทูลลาออก
มา ได้ศึกษาการช่างเช่นทำดอกไม้ เย็บปักถักร้อย การเขียน
อ่านหนังสือตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีจากในวังหลวงพอ
ประมาณ

นางวาศ พิพิธบรรณการ สมรสกับขุนพิพิธบรรณาการ
และได้ป่วยด้วย โรคชรา มีไข้หวัดแทรกเล็กน้อย บ่อยอยู่นาน
๕ วัน ก็ถึงแก่กรรมโดยสงบ รวมสิริอายุได้ ๘๑ ปี ๒ เดือน
มีบุตรธิดา ๓ คน คือ

๑. นางปทุม สุวรรณโชติ

๒. นายสกล วิทยาสุข ถึงแก่กรรม

๓. นางอร่าม สุทธิโรจน์

ไม่มีใครรักเราเท่าแม่

เมื่อข้าพเจ้ากลับมาจากต่างจังหวัดทุกครั้ง จะพบแม่นั่งอยู่บนม้าในห้องอาหารข้างล่างเป็นประจำ แม่นั่งประจำอยู่ที่นั่นเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบปี แต่ต่อไปข้าพเจ้าจะไม่เห็นแม่อีกแล้ว เพราะแม่ได้จากพวกเราไปอย่างไม่มีวันกลับ แม่สิ้นชีวิตเสียแล้ว แต่ก้ออดที่จะเสียใจ เสียตาย สงสารแม่ไม่ได้ พยายามบอกแก่ตนเองว่าในเมื่อแม่ถึงแก่กาลเวลาจะต้องดับสูญ ท่านก็ต้องจากพวกเราไปแน่นอน

แม่เป็นคนอกทน บากบั่น มานะและเรียบร้อย ไม่เคยกล่าวคำหยาบให้พวกลูกๆ ได้ยินเลย เป็นคนใจดีอย่างประหลาด ตั้งแต่ข้าพเจ้าจำความได้ตราบจนกระทั่งแม่สิ้นชีวิตลง แม่ไม่เคยดุไม่เคยตีข้าพเจ้าเลยแม้แต่ครั้งเดียว บางครั้งข้าพเจ้าทำผิดแม่ออกใจเอาไว้ไม่พูดจาวากล่าวให้ลูกหมองใจแม้แต่สักคำเดียว ทำให้ข้าพเจ้าระลึกได้เองว่าข้าพเจ้าทำผิดเสียแล้วและจะไม่กระทำผิดอีกต่อไปเป็นครั้งที่สอง เมื่อข้าพเจ้ายังเด็กอยู่ แม่มักจะไปฟังพระธรรมเทศนาที่วัดใกล้บ้านทุกเย็น ก่อนนอนแม่จะเล่าให้

ฟังว่าวันนี้พระท่านเทศน์เรื่องอะไรบ้าง เป็นการสั่งสอนให้
 ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมโดยไม่ให้เรารู้ตัว เพื่อเตือนโทษนั้นจะ
 ได้ประพฤตินั้นเป็นพลเมืองดี เรื่องที่แม่นำมาเล่าเป็นนิยายอิง
 ธรรมชาติเรื่อง พ่อโตขึ้นสักหน่อยพอที่จะสวดมนต์ได้ แม่จะ
 สอนให้สวดมนต์บทต่าง ๆ ซึ่งข้าพเจ้าก็นำมาปฏิบัติจนทราบเท่า
 ทุกวันนี้ การอบรมบ่มนิสัยข้าพเจ้ามาแต่เล็กทำให้ข้าพเจ้าได้ทำ
 ประโยชน์แก่ตัวแม่ได้คือ เมื่อแม่ล้มป่วยลงวันแรกจนวันสุดท้าย
 ข้าพเจ้าจะนำดอกไม้อะบุธูปหอมไปให้แม่ได้ไหว้พระทุกวัน
 ข้าพเจ้ากลัวแม่จะลืมบทสวดมนต์ข้าพเจ้าก็นำสวดไปด้วย รู้สึก
 ว่าแม่มีสติดีขึ้น แต่น่าเสียดายแม่ป่วยเพียงห้าวันก็สิ้นชีวิต ซึ่ง
 ข้าพเจ้าก็ไต่ส่นองคุณแม่เพียงเท่านั้นอันนอกเหนือไปจากอย่างอื่น

แม่เป็นผู้อยู่ในศีลและธรรมอันดีทุกประการ ชอบทำบุญ
 และให้ทาน เอาใจใส่ในการบำรุงพระพุทธศาสนา ประกอบ
 การกุศลอยู่เป็นเนืองนิจ รักษาศีล ๘ เป็นบางครั้ง แต่รักษาศีล
 ๕ มาตั้งอายุ ๔๐ ปี トラบจนชีวิตหาไม่ เมื่อครั้งยังมีสุขภาพดี
 อยู่มักจะไปฟังพระธรรมเทศนาในวันธรรมสวนะเป็นประจำมิได้
 ขาด ต่อมาเมื่อสุขภาพเสื่อมโทรมลงไปไหนไม่ไหวจึงได้งดการ
 ไปวัด และได้ปฏิบัติทางใจมาจนสิ้นอายุของแม่

(จ)

สิ่งที่ข้าพเจ้าจำติดใจอยู่อีกเรื่องหนึ่งก็คือ เมื่อข้าพเจ้าโต
ไปโรงเรียนได้ สิ่งแม่ขาดเสียไม่ได้ก็คือ เวลาเย็นข้าพเจ้า
กลับมาจากโรงเรียน แม่จะเตรียมอาหารอร่อย ๆ ไว้ให้รับประทาน
ทุกวัน และเย็บเสื้อชั้นในคอกกลมประติษฐ์ทำดอกกรอบ ๆ
คอเสื้อเรียกว่าดอกกรัก เป็นผ้าสีต่าง ๆ หรือดอกต่าง ๆ ไม่ซ้ำ
กันเลยจนตัวเดียวไว้ให้ข้าพเจ้าสวมใส่ แม่เคยเล่าให้ข้าพเจ้า
ฟังว่าเมื่อยังตั้งครรภ์ข้าพเจ้าอยู่แม่ได้ตั้งอธิษฐานไว้ขอให้ข้าพเจ้า
เกิดมาเป็นคนสวย และมีอวัยวะครบถ้วนเหมือนคนธรรมดาทุก
อย่าง และได้เฝ้าฟูมฟักทะนุถนอมมาแต่น้อยกุมภ์ใหญ่ ข้าพเจ้า
รู้สึกว่ายังกอบสนองบุญคุณของท่านยังไม่พอ ข้าพเจ้ารู้ว่าแม่
จะทำทุกอย่างเพื่อลูกได้แม้แต่ชีวิตและเลือดเนื้อแม่ก็ยอมสละ
ยอมทำเพื่อความอยู่รอดและเพื่อความรุ่งเรืองของลูก เพื่อ
อนาคตของลูก แม่จะอดทนอย่างสุดแสนสาหัสเพื่อลูกซึ่งไม่มีผู้
ใดเทียบเท่า เมื่อแม่มาสิ้นชีวิตเช่นนี้ก็มีทางเดียวเท่านั้นคือทำ
บุญกุศลอย่างใดก็อุทิศไปให้แม่ เมื่อไปเห็นอาหารชนิดใดที่แม่
ชอบ ข้าพเจ้าจะตื่นตันใจเพราะระลึกถึงแม่และจะต้องนำไป
ถวายพระให้ท่านได้ฉันแล้วจะได้อุทิศแผ่กุศลไปให้แม่ของข้าพเจ้า
ทุกครั้ง

(ฅ)

ขอกุศลผลบุญทั้งสินที่ข้าพเจ้ากระทำเพื่อแม่ ขอแม่จงได้
รับในสัมปรายภพเถิด ถ้าชาติหน้ามีจริงข้าพเจ้าขอเกิดไปรับใช้
สนองพระคุณของแม่ให้สาสมกับที่แม่ได้มีความรัก ความหวังดี
ห่วงใยและอาหารในตัวของข้าพเจ้าด้วยเถิด กรรมใดที่ข้าพเจ้าได้ล่วง
เกินต่อแม่ด้วย กาย วาจา ใจ ข้าพเจ้าขอกราบเท้าอโหสิทั้งสิน
ขอให้ดวงวิญญาณของแม่จงไปสู่สุคติตามที่แม่เคยปรารถนาเมื่อ
ยังมีชีวิตอยู่ทุกประการ

ปทุม สุวรรณโชติ

คำไว้อาลัย

เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๑๕ เวลาประมาณ ๒๒.๐๐ น.
ขณะนั้นข้าพเจ้ายังนอนหลับอยู่ที่บ้านพัก จังหวัดหนองคาย
เด็กได้เข้ามาปลุกบอกว่ามีโทรศัพท์ทางไกลมาจากกรุงเทพ ฯ
ข้าพเจ้ารีบไปรับโทรศัพท์ จึงได้ทราบข่าวจากปทุมว่าคุณแม่
ได้ถึงแก่กรรมเสียแล้วก่อนหน้านั้นเล็กน้อย ข้าพเจ้าจึงรีบลงมา
กรุงเทพ ฯ ในวันต่อมา

ก่อนหน้ามรณะกรรม ๔-๕ วัน ปทุมได้โทรศัพท์แจ้ง
ข่าวไปว่าคุณแม่ป่วยแต่รู้สึกว่าจะไม่ร้ายแรง ข้าพเจ้าบอกให้ไปรับ
หมอมาดูแลรักษา ความตายเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าพิจารณาอยู่เสมอ
ไม่มีผู้ใดจะหลีกเลี่ยงได้ คุณแม่อายุ ๘๑ ปีแล้ว แม้กระนั้นก็ยัง
อดอาลัยความดีของท่านไม่ได้

ข้าพเจ้าได้เข้ามาอยู่ในครอบครัวเดียวกับคุณแม่เป็นเวลา
นานกว่า ๓๐ ปี ได้พบแต่ความใจเย็นของท่าน ไม่เคยแสดง
ความโกรธเคือง มีแต่ความเมตตากรุณาและยึดมั่นในพระพุทธ-
ศาสนาตลอดชีวิต ข้าพเจ้าจึงมีความเคารพนับถือเสมือนหนึ่งแม่
บังเกิดเกล้าของตนเอง ขออนุภาพแห่งความดีของท่านจงเป็น
อานิสงส์ต่อไปในภพหน้า

พยอม สุวรรณโชติ

แม่สุดทรักของลูก

วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๑๕ เป็นวันที่ลูกได้สูญเสียแม่สุดที่รักของลูก แม่จากลูกไปด้วยอาการสงบ เพียงหลังการป่วยได้เพียง ๕ วัน และเป็นการป่วยครั้งสุดท้ายของแม่ ลูกไม่คิดว่าแม่จะจากไปเร็วอย่างนี้ แต่แม่ก็ต้องจากไปด้วยกฎแห่งกรรม

แม่เป็นแม่ที่ดีของลูกทุกคน สั่งสอนอบรมลูกในทุก ๆ ด้าน แม่ไม่เคยกล่าวคำหยาบแม่ในยามโกรธ แม่อ่อนโยนกับชนทุกชนและทุกวัย

แม่รักและเอาใจใส่ลูกหลานเหลนทุกคน เมื่อครั้งลูกยังเรียนหนังสืออยู่ ตอนเย็นเลิกเรียนกลับถึงบ้านลูกไม่เคยผิดหวังเลย แม่ต้องซื้อของว่างไว้ให้รับประทานทุกวัน จัดซื้อไม่ให้ซ้ำกันกลัวลูกจะเบื่อ บางครั้งแม่จะทำกระหรีบตัวเล็ก ๆ ไว้ให้ซึ่งแม่ทำได้อร่อยมาก ลูกชอบรับประทานมาจนทุกวันนี้ ต่อไปนั้นใครจะทำให้ลูกทานเล่า

ในฤดูนี้เป็นฤดูมะม่วง ลูกเคยซื้อให้แม่รับประทานเป็นประจำและแม่ก็ชอบมาก เมื่อเห็นมะม่วงสุกแล้วลูกต้องร้องให้ทุกครั้งที่คิดถึงแม่ของลูกสุดหัวใจ ถ้าแม่มีชีวิตอยู่ต่ออีกไม่

(ณ)

ก็วันแม่ก็ได้อ่านแล้ว   แต่นั่นแหละเราฝ่าฝืนกฎแห่งกรรมไป
ไม่ได้

แม่ยึดมั่นในบรรพพระพุทธศาสนาเป็นอย่างดียิ่ง แม่จะไป
วัดทุกวันธรรมดาธรรมดา ไม่เคยเบียดเบียนชีวิตสัตว์เลยจนทราบเท่า
ทุกวันนี้   ถึงแม่จะอยู่ในวัยชราแล้วก็ตามแม่ไม่เคยลืมคำ
สวดมนต์เลย ได้ปฏิบัติเป็นกิจวัตรทุก ๆ วัน ตลอดชีวิตของ
แม่มีแต่การทำบุญบริจาคทานอยู่ตลอดเวลา   แม่มีเสบียงบุญไว้
อย่างเต็มเปี่ยม

อานิสงส์ทักษิณานุประทานใด ๆ ที่แม่ได้บำเพ็ญกุศลอุทิศ
และปฏิบัติอายุขัย   ของจดลบันดาลให้ดวงวิญญาณของแม่จงสู่
สุคติอันสูงสุดและเสวยสุขในสัมปรายภพ และในภพหน้าถ้ามีจริง
แล้วขอให้ลูกได้เกิดมาเป็นลูกของแม่อีกทุกภพ ทุกอย่างลูกเขียน
ออกมาจากหัวใจของลูกที่แสนจะอาลัยแม่อย่างสุดซึ้ง

แด่ลูกแม่

๒๕ มีนาคม ๒๕๑๕

ขอบูชาดวงวิญญาณคุณยาย

ทั้งที่รู้ว่าวันและเวลาเช่นนี้ย่อมมาถึงด้วยกันทุกคน แต่เมื่อมันได้มาถึงคุณยายของหลาน หลานก็สุดที่จะคิดปลงได้อีกต่อไป หลานอยากจะคิดว่าร่างของคุณยายที่นอนสงบนิ่งอยู่บนเตียงนั้นเป็นการนอนหลับเพียงชั่วคราวเท่านั้น พอรุ่งเช้าก็คงลุกและพุดจาให้หลานได้เห็นและได้ยินอีก แต่แล้วหลานก็ยอมรับความจริงว่า คุณยายได้จากหลานไปชั่วนิรันดร์ จะเหลืออยู่ก็แต่ความทรงจำและรำลึกถึงคุณยายเท่านั้น

หลานไม่เคยเฉลียวใจเลยว่าวันสุดท้ายของคุณยายใกล้จะถึง บางครั้งคุณยายจะพูดเป็นลางให้ทราบ ดังเช่นขณะที่คุณยายนั่งอยู่หลังบ้านซึ่งก็มองเห็นประตูหน้าบ้านได้ คุณยายก็จะพูดว่า “เนะ มีใครเดินมาหา” ซึ่งหลานก็ไม่เห็นมีผู้ใดเลย บางทีก็พูดว่า “มีคนมาหายาย และ ยายไปเดินเล่นกับเขาทุกวัน” ปกติคุณยายเป็นคนแข็งแรงมากไม่เคยล้มป่วยนาน ๆ เลย อย่างดีเป็นไข้เป็นลมนอนพักเพียงวันเดียวก็ลุกขึ้นได้อย่างปกติ หรือบางครั้งหกล้มฟาดพื้นก็ไม่ปรากฏอาการเจ็บป่วยอย่างใดจนเป็นที่เรียกกันในบ้านว่า “ซูเปอรรยาย”

(ฉ)

แต่แล้วหลานก็ไม่สามารถเรียกคุณยายได้เช่นนั้นอีกต่อไป
ก่อนคุณยายจะเสียเพียง ๕ วัน คุณยายเป็นลมหนึ่งอยู่ในห้องน้ำ
เป็นเวลานาน เด็ก ๆ ต้องช่วยกันประคองให้คุณยายมานอน
และตั้งแต่นั้นมาคุณยายก็ไม่สามารถลุกขึ้นมาได้อีกเลย หลานเริ่ม
ใจเสียคิดเจ็บ ๆ เพียงคนเดียวว่าคราวนี้คุณยายคงไม่รอดเสีย
แล้ว แต่ก็ยังไม่กล้าพูดอะไรออกมา ได้แต่หวังว่าอาการของคุณ
ยายคงจะดีขึ้นแต่แล้วคืนวันที่ ๑ มีนาคม หลานก็ต้องสูญเสีย
คุณยายไปอย่างไม่มีวันกลับ

ขออานิสงส์ผลบุญที่คุณยายและหลานได้เคยกระทำมา จง
ช่วยนำดวงวิญญาณคุณยายไปสู่สุคติด้วย.

ปรุงจิตร ปรีชาพานิช

๒๕ มีนาคม ๒๕๑๕

ระลึกถึงคุณยาย

คุณยายได้สิ้นใจอย่างสงบที่สุดที่บ้าน เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๑๕ เวลาประมาณ ๒๒.๐๐ น. รวมอายุได้ ๘๑ ปีกับ ๒ เดือนเต็ม ปกติคุณยายเป็นคนแข็งแรง เคยเจ็บหนักมาก็หลายครั้งแต่ละครั้งไม่เคยเกิน ๒ วัน คุณยายก็สามารถลุกเดินได้ตามปกติ มาครั้งสุดท้ายคุณยายได้เป็นลมในห้องน้ำและนอนซึมเรื่อยมา และได้ให้คุณหมอมาดูอาการทุกคืนก็ไม่มีอะไรน่าวิตก จวบถึงคืนสิ้นใจคุณหมอก็ได้มาเช็คร่างกายอีกเมื่อเวลาประมาณ ๒๐.๐๐ น. และกลับไปเมื่อประมาณ ๒๐.๓๐ น. อาการของคุณยายก็ยังเป็นปกติ จวบจนเวลา ๒๒.๐๐ น. คุณยายก็จากไปอย่างสงบและกระตั้นหันยังความโศกเศร้าเสียใจอย่างมหาศาลให้กับลูกหลาน เพราะไม่มีใครคิดว่าคุณยายจะจากไปรวดเร็วเช่นนี้

ตลอดชีวิตของคุณยายมีแต่กรรมดี ชีวิตเมื่อวัยสาวก็เข้าวัดฟังเทศน์อยู่ทุกวันพระเป็นประจำ จนอายุได้ ๔๐ ปี ก็เริ่มรับประทานอาหารเพียงวันละ ๒ มื้อ และไม่แตะต้องอาหาร

(๖)

จำพวกเนื้อสัตว์อีกเลย จนมาระยะหลังลูกหลานเห็นว่าอาหารจะ
ไม่เพียงพอเลี้ยงร่างกาย ก็พยายามใช้อาหารจำพวกเนื้อสัตว์
ประกอบบ้าง แต่ทุกครั้งที่คุณยายเห็นก็เขี่ยออกเสียไม่ยอมแตะ
ต้องเลย ชีวิตของคุณยายมีส่วนสร้างความเจริญให้กับพระพุทธ-
ศาสนาด้วยการบริจาคทรัพย์ก้อนใหญ่ ๆ ก็มีมาก แต่ทุกครั้ง^{๕๔}ที่
ได้บริจาคไปก็ไม่เคยระบุชื่อของตัวเองให้ปรากฏ คำพูดหยาบ
แม้แต่ถ้อยคำ^{๕๕}ก็ไม่เคยได้ยินจากปากของคุณยาย คุณยายคอร์ป
ไปด้วยเมตตากรุณาเป็นที่ตั้ง ทุกครั้ง^{๕๖}ที่มีแขกมาที่บ้านคุณยายจะ
ถูกูกุจอหาน้ำมาให้ดื่ม และคำพูดที่ตามมา^{๕๗}คือเชื้อเชิญให้ท่านเข้า
เสียก่อนแล้วค่อยกลับ

การจากไปอย่างกระทันหันของคุณยายลูกหลานอาลัย
อาวรณ์มาก ขอกุศลผลบุญที่คุณยายได้เคยกระทำไว้ในชาตินี้
จงส่งผลให้ดวงวิญญาณของคุณยายจงไปสู่สุคติด้วยเทอญ.

เพิ่มศักดิ์ ปรีชาพานิช

๒๖ มีนาคม ๒๕๑๕

อาลัยถึงคุณย่า

เมื่อได้ทราบข่าวว่าคุณย่าเสีย ทำให้ตกใจและเสียใจเป็นอันมาก ไม่คิดเลยว่าคุณย่าจะมาค่วนจากไปอย่างกะทันหันเช่นนี้ หลานยังไม่มีโอกาสได้พยาบาลเพื่อตอบแทนพระคุณของคุณย่า ที่เคยอุปการะเอื้อเฟื้อ เลี้ยงดูมาตั้งแต่เล็กจนโต

พระคุณของคุณย่าที่ได้เลี้ยงดูมา อบรมและสั่งสอนมาตั้งแต่เล็กจนโต ไม่มีสิ่งใดที่จะมาลบล้างพระคุณอันนี้ได้เลย

ขอให้ดวงวิญญาณของคุณย่าจงผาสุกในทุก ๆ สถานที่ซึ่งมีในสวรรค์ ประสพแต่อิฏฐ์คุณมณูญอนันต์ ขอให้ท่านมีความสุขทุกภพเทอญ.

จากหลาน

พชรินทร์ เอี่ยมหน่อ

บ ย า ย คั ำ ค ม

ขยายคำคม

ปรารภ

เอาคำคมปราชญ์อ้าง

เอ่ยขยาย

ใช้โอ้คำคมคาย

ลิตซ้ำ

เลือกลอกจากเรื่องหลาย

หลากหลาย

แม่ลวงกาลนานซ้ำ

ก็ล้วนคติคม

จำผสมเสริมสอต่บ้าง

บางบท

แต่ใช้จักเลี้ยวลด

มิได้

ก็ยวแก่เหตุห่างหค

แห่งสัมผัส

ผันเพิ่มเพียงเพื่อให้

สอต่อคล้องทำนองโคลง

บทโยงพุทธพจน์นั้น

แนวระมัด

ไม่อาจเหิมเต็มตัด

แต่งแต้ม

เก็บคติเกรียกเคร่งครัด

เคารพ

ดั่งเก็บผกายามแย้ม

บ่มให้แบ่งบาน

ประสงค์ให้อ่านพร้อมฟัง

ภาษิต

คุณอาจเกิดแก่จิต

ประจักษ์บ้าง

คติปราชญ์ท่านประคิษฐ์

เพื่อประทับปัญญาอัน

หากประโยชน์เกิดดังอ้าง

อุทิศไว้สมจินต์ สอดถ์แล.

ไตรสรณาคม

พุทฺธํ สรณํ คจฺณามิ.

ข้า ๖ ถึงพระพุทธเจ้า

พระบริสุทธิสุตตะ—

พระปัญญาแนวขำณะ

พระกรุณาคุณอ่อนล้น

เป็นสรณะ

อาคัพัน

อวิช— ชาเฮย

โลกช้องสารุการ.

ธมฺมํ สรณํ คจฺณามิ.

ข้า ๖ ถึงธรรมตรัสรู้

ธรรมแหละอมตสัจจะ

มีลักษณะอกาละ

ธรรมพิทักษ์เที่ยงแท้

เป็นสรณะ

นั้นแล

คงสภาพ ธรรมนอ

ทุกผู้ประพฤติธรรม.

สงฺฆํ สรณํ คจฺณามิ.

ข้า ๖ ถึงสงฆ์เจ้า

อริยสาวกละ

จากข้าศึกคืออาสวะ

องค์หนึ่งในสามแก้ว

เป็นสรณะ

หลุดแล้ว

วัฏฏกิเลส

ก่อสร้างสรณาคม.

อตฺตานญฺเจ ตถา กยิรา ยถญฺญมนุสาสตี.
(ถ้าพร้าสอนผู้อื่นนั้นใด ก็ควรทำตนจั้นนั้น)

สอนผู้อื่นไว้ว่า	อย่างไร
ตนก็ต้องเคร่งใน	เรื่องนั้น
ห้ามเขาก่อปรักกรรมใด	ตนระงับ คัวยนา
เหตุระบอบระเบียบสืบขึ้น	เพราะผู้สั่งเสีย.

นตฺถิ อตฺตสมิ เปมฺ.

(ความรัก (อื่น) เสมอด้วยตน ไม่มี)

รักใดไม่ยิ่งด้วย	รักตน
สัญญาชาติญาณทุกคน	เยี่ยงนี้
เหตุเพราะสืบอนุสนธิ์	วิวัฒน์จาก สัตว์นอ
ความยึดมั่นคอยชี้	ช่องให้หลงตน.

อตฺตา หิ กิร ทุทฺทโม.

(ได้ยินว่าตนแล ผูกได้ยาก)

ผูกสรรพสัตว์ใหญ่น้อย	นานา
อาจไม่ยากใช้มา—	นะสั
ผูกตนแหละยินว่า	ผูกยาก
เพราะว่าตนเป็นผู้	ผูกคล้องตามตน.

นตฺถิ โมหสมํ ชาลํ.

(ข้ายเสมอด้วยโมหะ ไม่มี)

โมหะคลุมจิตคล้าย	ข้ายครอบ
ปลาโง่ว่ายเข้าลอบ	เยี่ยงนั้น
อันโมหะมักประกอบ	จิตมืด หลงแฮ
ถึงข้ายเพชรเจ็ดชั้น	ว่าไว้ไม่เทียม.

ยํ กุทุโธ อุปโรเชติ สุกฺกริ วียํ ทุกฺกริ.
(ผู้โกรธจะพลาญสิ่งใด สิ่งนั้นทำยากก็เหมือนง่าย)

ลงได้โกรธแล้วอยาก	ทำลาย
แตกหักยากกลับง่าย	แหลกสะบั้น
คนโกรธมักลืมหาย	พลั้งเพิ่ม พิเศษแฮ
ชนะโกรธคือออกถล่น	โกรธไว้อย่างเดียว.

DEM MORTUIS NIL NISI BONUM (L.)
(SAY NOTHING BUT GOOD OF THE DEAD)

คนตายแล้วอ้างแต่	ความคิด เขาเทอญ
ความชั่วแม่เขาคดี	งดไว้
ดีชั่วก็ชั่วช—	วิตอยู่
ชีวิตสิ้นเสมือนให้	ลวงพ้นชั่วดี.

DIVIDE ET IMPERA (L.)
(DIVIDE AND RULE)

“ยุให้แตกแล้วจง	ปกครอง”
มักจะเกิดผลสนอง	เรียบร้อย
นี้แหละเล่ห์เหลี่ยมของ	มหาอำนาจ
พันธุ์ เผ่าชาติน้อยน้อย	ต่างล้วนหลงกล.

DUM SPIRO, SPERO (L.)
(WHILE I BREATH, I HOPE.)

หายใจอยู่ก็ต้อง	มีหวัง
อย่าทอดหุ่ยหมดกำลังใจ	ลวงหน้า
จิตมนุษย์มีพลัง	เกินคาด
ขอแต่อย่าแะชะช้า	ช่องนั้นก็มีเสมอ.

EISEN UND BLUT (Ger.)

(IRON AND BLOOD)

“เหล็ก กับ เลือด” เท่านั้น	เข้าใจการ
บิสมาร์กยอดทหาร	กล่าวไว้
ทะลุเลือกเพื่อประหาร	ด้วยเหล็ก
ความเมตตาหาไม่ได้	เมื่อต้องพิฆาตกัน.

EST QUÆDAM FLERE VOLUPTAS (L.)

(THERE IS IN WEEPING A CERTAIN PLEASURE.)

ในน้ำตานันแมกไว้	ซึ่งสุข
ไซ้จักมีแต่ทุกข์	จึงให้
ปีติเกิดบางยุค	ยากข่ม น้ำตาแฮ
กุมสติไว้ไม่ได้	เพราะต้น ต้นทรวง.

นตฺถิ โลเก อนินฺทิตฺโต.

(คนไม่ถูกนินทาไม่มีในโลก)

แม่สูงวิเศษเพียง	ราชา
กระทั่งพระปฐวีมา	พุทธเจ้า
ที่ไม่ถูกนินทา	หาไม่
ใดไม่สบใจเข้า	มนุษย์ต้องนินทา.

พหุํปปี รตฺโต ภาเสยฺย.

(คนรักแล้ว พุดมาก)

คนลงหลงรักแล้ว	พุดมาก
คันปากยิบให้อยาก	เช็ดซู้
ยืนเดินนั่งนอนปาก—	อวดโอ้ รักแฮ
พบพิชรักจกรู้	ทุกซันั้นนั้นเทียว.

อิตฺถิ ภาณฺทานมุตฺตมํ.

(สตรีเป็นสูงสุดแห่งภักตะทั้งหลาย)

บรรดาสิ่งภักตะทั้ง	มวลมี
สูงสุดคืออิสตรี	กล่าวไว้
หญิงโบราณว่าเป็นศรี	แห่งทรัพย์
คตินี้ไม่ใช่	กับผู้แพศยา.

น เว ยานฺติ สປฺปญฺณา.

(ผู้มีปัญญาย่อมไม่ขอละเลย)

ขอใดหมายว่าสิ้น	ความคิด
ปัญญาหมดจะประคิษฐ์	สิ่งนั้น
ทำต้งว่ายอมอุทิศ	เกียรติเล็ก เอนอ
คนฉลาดไม่คิดสั้น	ออกเือนโอบรู้ขอ.

ยาจโก อปปีโย โหติ.

(ผู้ขอย่อมไม่เป็นที่รัก (ของผู้ถูกขอ))

คนขขอไม่ทั้ง	นิสัยขอ
ไม่คิดว่าอาจก่อ	เกลียดให้
มีใจจจใจจ่อ	จ้องแต่ ขอแฮ
ผู้ถูกขอย่อมไว้	รักผู้ชอบขอ.

AGE QUOD AGIS (L.)

(DO WHAT YOU ARE DOING (with all your power))

ทำงานในหน้าที่

ให้สมบูรณ์

งานเสร็จจึงอนุกุล

อื่นบ้าง

งานค้างก็จักสูญ

แรงเปล่า

นักรบนั้นกร่าง

ไม่แล้วสักงาน

THE SWEETEST ROSE POSSESSES THE
SHARPEST THORN.

กุหลาบหอมยิ่งมากล้น

หนามคม

ใครจักเด็ดดอกมคม

ยากแท้

เหมือนหมายมาดสู่สม

สตรีลักษณ เลิศนอ

อุปสรรคมากให้แก่

อย่างน้อยทะพดบิตา.

THERE IS NO GRIEF LIKE THE GRIEF WHICH
DOES NOT SPEAK

โศกใดไม่โศกแมน

โศกเงียบ

เปิดปากไม่ออกเปรียบ

โรโคบ

เพราะถูกกดตันเทียบ

หินถ่วง

เกียรติศักดิ์ปิดปากไว้

เปิดแล้วเสียคน.

LIFE'S BUT A MEANS UNTO AN END

ชีวิตมุ่งทางเส้นสั้น

สุดวิถิ

เริ่มเคลื่อนทุกนาที

ไม่ยั้ง

กาลเวลาดั่งสารถิ

ควบจับ ลีวแฮ

ไปหยุดไปรอรัง

ส่งให้ มฤตยู.

SMALL PROFITS, QUICK RETURN.

กำไรน้อยทุนกลับได้

ไม่นาน

กำไรมากของเหลือบาน

ก็ได้

ผู้ช้อย่อมต้องการ

ของถูก

ของกับค่าอย่าให้

เหลือมล้ำเกินควร.

นตํ ชิตํ สารุ ชิตํ ยํ ชิตํ อวชิยุยติ.

(ความชนะที่กลับแพ้ได้ ไม่ดี)

ชนะใจแล้วกลับแพ้

ไม่ดี

เหมือนศึกกลับย้อนทวี

โทษร้าย

จิตที่ฝึกกิเลสหนี

หน้าหลบ

หย่อนฝึกเหมือนให้ท้าย

กลับเร้ารุกรม.

ตํโฆชิตํ สารุชิตํ ยํ ชิตํ นาวชิยุยติ.

ชนะแล้วไม่กลับแพ้

เป็นดี

ชนะเยี่ยงพระชินสีห์

ชนะแล้ว

มवलมารประคามิ

หมดฤทธิ์

จิตท่านกองยิ่งแก้ว

โลกก้องมารวิชัย.

สจฺเจนาโลกวาทีนํ.

(ฟังชนะคนพุดปด ด้วยคำจริง)

ชนะคนพุดปดด้วย

คำจริง

สัจจะไม่ต้องอิง

อื่นอ้าง

เพราะสัจจะคือสิ่ง

บริสุทธิ์

ใดไม่อาจลบล้าง

อยู่พ้นการทำลาย.

ทราวาสา ฌรา ทุกฺขา.

(เหยาเรือนที่ปกครองไม่ดี นำทุกข์มาให้)

เรือนเหยาใดไร้ระเบียบ	ปกครอง
บังคับบัญชาพร่อง	ล่วงล้ำ
ย่อมนำทุกข์เศร้าหมอง	มาสู่
ระเบียบเปรียบเสาค้ำ	คร่าวกุ้มโครงกาน.

ธมฺโม รหฺโท อกฺกตฺโม.

(ธรรมเหมือนห้วงน้ำไม่มีत्म)

ธรรมมีสภาพสัน	ราคะ ย่อมแฮ
สรรพกิเลสอาสวะ	ว่างแล้ว
แจกอุทกณห้วงสระ	ตามเบือก ปราศนอ
ใสวิสุทธิยิ่งแก้ว	ก่องซ่งสะอาดแสน

LITTLE DEEDS ARE LIKE LITTLE SEEDS;
THEY GROW TO FLOWERS, OR WEEDS.

งานเล็กเล็กเปรียบคล้าย	เมล็ดพันธุ์ พืช
อาจเติบโตเป็นสารพัน	ดอกไม้
หรือไม่ก็เป็นสรรพ	วัชพืช
งานเกิดคุณโทษได้	ก็ด้วยวิธีทำ.

ALTER IPSE AMICUS (L.)
(A FRIEND IS ANOTHER SELF.)

เพื่อนนั่นท่านว่าไว้	อีกตน หนึ่งนา
แต่ใช้เพื่อนทุกคน	มิได้
ยามทุกข์เพื่อนใดทน	ทุกข์ร่วม
ไม่ละเพื่อนเมื่อไร	นี้แลอีกตน

ARISTON METRON (Grk.)
(THE MIDDLE COURSE IS THE BEST: THE GOLDEN MEAN)

ทางหนึ่งหย่อนโน้มสู่	กามา— รมณ์เฮย
ทางหนึ่งเกรี้ยวข่มอึดตา	บีบคั้น
ทั้งสองไซ้มรรคา	ทองทาบ
ไม่หย่อนไม่เกรี้ยวคั่น	นั่นแลทางกลาง.

AUCTOR QUAE PRETEOSA FACIT (L.)

(GIFTS THAT THE GIVER ADDS VALUE TO)

ผู้ให้ให้ด้วยจิต

เป็นกุศล ร่วมแฮ

ผู้รับได้รับผล

ครบถ้วน

แจกพุทธศาสนิกชน

ใส่บาตร

กิจกรรมที่ทุกส่วนล้วน

เลิศด้วยกุศลบุญ.

AUT AMAT AUT ODIT MULIER. NIHIL EST TERTIUM. (L.)

(A WOMAN EITHER LOVES OR HATES, THERE IS
NO THIRD COURSE.)

ไม่เกลียดกรกัน

อารมณ์หญิง

จะแน่วอยู่กลางจริง

ไปได้

จางรักหล่อนอาจชิง

ซังออก ฤทธินา

โมรายืนด้ามดาบให้

ถนัดข้างทางโจร.

ธมฺโม หเว รกฺขติ ธมฺมจารี.

เกลิ ^๕ รักษ ^๕ าปลา ^๕ เนือ ^๕ ปราศ	เปือ ^๕ ย ^๕ เน่า
เหตุ ^๕ เพรา ^๕ ความ ^๕ เกิ ^๕ ม ^๕ เคล้า	ฆ่า ^๕ เชือ ^๕
เจก ^๕ ธรร ^๕ ม ^๕ พิ ^๕ ทักษ์ ^๕ ผู้ ^๕ เคา—	รพ ^๕ ประ ^๕ พ ^๕ ฤ ^๕ ติ ^๕ ธรรม ^๕ นา
บือ ^๕ ง ^๕ ปก ^๕ เป ^๕ รีย ^๕ บ ^๕ ดั่ง ^๕ เสือ—	เก ^๕ รา ^๕ ะ ^๕ กั ^๕ น ^๕ กั ^๕ น ^๕ อ ^๕ ธรร ^๕ ม.

ชิม^๕จ^๕ณ^๕า^๕ ป^๕ร^๕มา^๕ โร^๕คา.

(ความ^๕หิว^๕เป็น^๕โร^๕ค^๕อย่าง^๕ยิ^๕ง)

มี ^๕ ก ^๕ ิน ^๕ ท้อ ^๕ ง ^๕ อึ ^๕ ม ^๕ ได้	เป็น ^๕ โช ^๕ ค ^๕ ยิ ^๕ ง ^๕ แฮ
ไม่ ^๕ เดือ ^๕ ด ^๕ ร ^๕ อน ^๕ เศ ^๕ ร ^๕ ้า ^๕ โศ ^๕ ก	ผ่อ ^๕ ง ^๕ แผ้ว
ความ ^๕ หิว ^๕ สิ ^๕ เป็น ^๕ โร ^๕ ค	อย่าง ^๕ ยิ ^๕ ง
พระ ^๕ พุ ^๕ ท ^๕ ธ ^๕ อง ^๕ ค์ ^๕ ประ ^๕ สบ ^๕ แล้ว	ช ^๕ ณะ ^๕ คริ ^๕ ง ^๕ บ ^๕ ำ ^๕ เพ็ ^๕ ญ ^๕ เพ็ ^๕ ย ^๕ ร.

สง^๕ขา^๕รา^๕ ส^๕ส^๕ส^๕ตา^๕ น^๕ต^๕ถิ.

(สั^๕ง^๕ขา^๕ร^๕ที่^๕ยั^๕ง^๕ยิ^๕น^๕ ไม่^๕มี)

สั ^๕ ง ^๕ ขา ^๕ ร ^๕ ปรุ ^๕ ง ^๕ แต ^๕ ง ^๕ คั ^๕ ว ^๕ ย	สั ^๕ ง ^๕ ขา ^๕ ร
จะ ^๕ ยั ^๕ ง ^๕ ยิ ^๕ น ^๕ ต ^๕ ล ^๕ อ ^๕ ด ^๕ กา ^๕ ล	ไป ^๕ ได้
ปรุ ^๕ ง ^๕ แต ^๕ ง ^๕ กั ^๕ ค ^๕ อ ^๕ กา ^๕ ร	ผ ^๕ ส ^๕ ม ^๕ ส ^๕ ว ^๕ น
ไค ^๕ ผ ^๕ ส ^๕ ม ^๕ กั ^๕ บ ^๕ ไค ^๕ ไ ^๕ ว	ว ^๕ า ^๕ ระ ^๕ สั ^๕ น ^๕ ผ ^๕ ส ^๕ ม ^๕ ส ^๕ ลา ^๕ ย.

ทูลลภา ขณสมปตฺติ
(ความถึงพร้อมแห่งชนะหาได้ยาก)

ความถึงมกพร้อมยาก	แห่งชนะ
สรรพสิ่งมีจังหวะ	เคลื่อนไหวคล้อย
กาลเวลาก็มีระยะ	กำกับ
กอร์ปกิจหวังเรียบร้อย	ฉลาตรู้ชนะกาล.

กาโล ชมสฺติ ภูตานิ สพฺพาเนว สหตฺตนา.
(กาลเวลาย่อมกินสรรพสัตว์ กับทั้งตัวมันเอง)

กาลเวลาตะกละล่า	เหลือหลาย
ขม้าเขมือบสัตว์ทุกกราย	ห่อนเว้น
ตัวเองก็ไม่วาย	กินวอด
ความล่วงแห่งกาลนั้น	หนักให้เราสังวรณ.

GROSS TÊTE ET PEU DE SENS (Fr.)
(BIG HEAD AND LITTLE WIT.)

หัวโตเสียเปล่าค้อย	ปัญญา
เยี่ยงสัตว์โง่ไรนา	มนุษย์ใช้
หัวโตแต่โง่กว่า	หัวเล็ก
มนุษย์ชนะสัตว์ได้	ก็ด้วยปัญญา

NON OMNIA POSSUMUS OMNES. (L.)
(WE CANNOT ALL DO EVERYTHING.)

ทุกคนทำใช้ได้	ทุกอย่าง
แล้วแต่จักเจนทาง	ฝึกไว้
लगคนก็ต่างलग	ไหวพริบ
ฝึกแต่ทำไม่ได้	เช่นนี้อายหมา.

NON UT EDAM VIVO SED UT VIVAM EDO. (L.)
(I DO NOT LIVE TO EAT, BUT EAT TO LIVE.)

มิใช่ขำอ้วน	เพอกิน
แต่ว่ากินเพื่อขวน	อยู่ได้
อย่าถือแต่รสกลืน	โอชะยั่ว อยากนอ
ดูเยี่ยงพระฉนไว้	นั่นแลกินดี.

NULLA NUOVA, BOUNA NUOVA. (It.)

(NO NEWS IS GOOD NEWS.)

ไม่มีข่าวแน่

ข่าวดี

ภาษีตกดี

ว่าไว้

ไปรบข่าวไม่มี

บ้านสงบ สุขแฮ.

พอข่าวมาร่ำไห้

ก่อนรู้ร้ายดี.

OTIA DANT VITIA (L.)

(IDLENESS BEGETS VICE.)

นอนอืดไม่จับต้อง

โตโต

แล้วก็จกมีใคร

คบค้า

เกียจคร้านจกนำไป

สู่เสื่อม

แม้ร่ำรวยสิ้นฟ้า

และแล้วหมดตัว.

นกุขตุํ ปฏฺิมาเนนํ อตุโธ พาลํ อุปฺจฺจคา.

(ประโยชน์ได้ล่วงเลยคนโง่ผู้มัวถือฤกษ์อยู่)

กิจควรกาลประกอบได้	เมื่อใด
แล้วแต่เหมาะสมใน	กิจนั้น
จักเริ่ม ฤ เลิกไป	ใช้ฤกษ์ กำหนดนอก
ประโยชน์ล่วงคนโง่ร้น	ไผ่เฝ้าฤกษ์ยาม.

สุทฺธสํ วชฺชมนฺเบสํ อตุตฺโน ปน ทฺุทฺทสํ

(ความผิดของผู้อื่นเห็นง่าย ฝ่ายของตนเห็นยาก)

ความผิดผู้อื่นนั้น	เห็นง่าย
ดูจประจักษ์ภาพขยาย	เฉพาะหน้า
ตนผิดภาพละลาย	เลือนเล็ก
เห็นแก่ตนตั้งผา	ปิดไว้ ยากเห็น

นตฺถิ โลเก รโห นาม ปาปกมฺมํ ปกุพฺพโต.

(ชื่อว่าที่ลับของผู้ทำบาปกรรม ไม่มีในโลก)

ทำบาปคนไม่รู้	ไม่มี
แม้กระทั่งกรณี	ลับเร้น
อย่างน้อยก็รู้	คนหนึ่ง
ธรรมชาติไม่ยกเว้น	ทรคอตน.

รูปี ชีรติ มจฺจانی นามโคตฺตํ น ชีรติ.

(ร่างกายของสัตว์ย่อยยับได้ แต่ชื่อและโคตรไม่ย่อยยับ.)

รูปนั้นย่อยยับได้	โดยลักษณะ ธรรมแฮ
ประจักษ์ฤาไม่ประจักษ์	ก็ได้
ชื่อโคตรอยู่นานนัก	ย่อยยับ ยากนอ
คือชั่วที่ทำไว้	อยู่ด้วยโคตรนาม.

สํลคฺนุโร อนุตฺตโร.

(กลืนของศีลเป็นกลืนยอดเยี่ยม)

ศีลคือความปกตินั้น	กลืนมี
ศีลสะอาดกลืนดี	เยี่ยมแท้
ศีลนำสู่สุขศรี	โภคะ
สูงสุดถึงนิพพานแล้ว	เลิศล้ำอานิสงส์.

OVEM LUPO COMMITTERE ILLIS (L.)
(TO ENTRUST THE SHEEP TO THE WOLF)

แกะฝากหมาบ้าน	ร้ายเหลือ
เนื้อฝากไว้กับเสือ	ก็ร้าย
ฝ่ายรับฝากมุ่งเถอ	แตกกัด กินแฮ
มากมนุษย์ที่สุดท้าย	พักตร์เนื้อใจเสือ.

QUEM DI DILIGUNT ADOLESCENS MORITUR (L.)
(WHOM THE GODS LOVE DIES YOUNG.)

พระเจ้ารักหมกม้วย	ไม่แก่
ผีรักก็ไม่แก่	นักเนื้อ
คนดีที่ตายแต่	ยังหนุ่ม มากนอ
คนชั่วกลับอยู่เพอ	ทว่าบ้านเต็มเมือง.

QUOT HOMINES, TOT SENTENTIAE (L.)
(AS MANY MEN, SO MANY MINDS)

มากคนมากขอ	ความเห็น
เถียงทุ่มคอเป็นเอ็น	โอ้อ้าง
บ้างก็ไม่เข้าประเด็น	ประดักประเดิด
ควรยุติแต่ข้าง	สรุปข้อเป็นคุณ.

VOLTO SCIOLTO E PENSIERI STRETTI (It.)
(OPEN FACE, CLOSE THOUGHTS)

หน้ายิ้มแต่ไม่แย้ม	ความคิด
หากพบพึงพิณิจ	หนักไว้
คนฉลาดไม่เปิดจิต	ให้อ่าน ง่ายนา
ฝึกซ่อนคมดาบได้	เฉกผู้เค็มคม.

VOX AUDITA PERIR, LITTERA SCRIPTA MANET (L.)
(THE HEARD WORD IS LOST, THE WRITTEN
LETTER ABIDES)

ลมปากสลายสุดสิ้น	ตามลม
จารกรอยคำคม	อยู่ได้
ประวัติศาสตร์ที่สะสม	เพราะบันทึก ไว้หนา
เพียงเล่าต่อมาก็ไ้	เรื่องแท้ของจริง.

มนต์สุ อกตฺหลั.

(ในการปรึกษา ย่อมต้องการคนไม่พดพละม)

ปรึกษากิจใหญ่ ^๕ น้อย	นานา
ต้องแลกเปลี่ยน ^๕ นวาจา	แจ่มถ้อย
จึงจักเกิดข้อ ^๕ สา—	ระประโยชน์
เอาแต่จับจ้อย ^๕ จ้อย	จักได้เรื่อง ^๕ ไหน.

อาปทาสุ ธาโม เวทิตพฺโพ.

(กำลังใจพึงรู้ได้^๕ในคราวมีอันตราย)

จิตแกร่งฤา ^๕ อ่อนนั้น	จากรู้
ขณะเผชิญภัย ^๕ อยู่	เฉพาะหน้า
คนฉลาดไม่หวาดศั ^๕ ตรู	แม่มาก
คุมสติกับความกล้า	อาจแก้ ^๕ กลางสนาม.

(หนทางไกลจะพิสูจน์^๕กำลังม้า กาลเวลาจะพิสูจน์^๕น้ำใจคน)
(ภาษิตจีน)

พิสูจน์ ^๕ ม้าต้องให้วิ่ง	หนทางไกล
วางวิ่งยัง ^๕ ว่องไว	ยอดม้า
หากพิสูจน์ ^๕ น้ำใจ	คนเล่า
ต้องปล่อยกาลนาน ^๕ ช้า	ซื้อ ^๕ รู้โกงเห็น.

ยโส ฤๅชา น มชฺเชยุย

(ไต่ยศแล้วไม่ควรเมา)

ความเมาคือขาดยั้ง	ชั่งใจ
ไม่ว่าเมาสิ่งใด	ตั่งนั้น
ไต่ยศอย่าเมาใน	อำนาจ ยศนอก
คิดว่ายศนั้น ^๕ บั่น	ที่แท้หัวโชน.

นตฺถิ ปญฺญาสมา อาภา.

(แสงสว่างเสมอด้วยปัญญา ไม่มี)

ลักษณะแสงสว่างนั้น ^๕	กำจัด มีดแฮ
แต่ส่องรูปธรรมชัด	เท่านั้น ^๕
ปัญญาเจิดแจ่มจรัส	ยิ่งยอด แสงนา
สามารถแทรกส่องกัน ^๕	กระจำ ^๕ งซึ่งสรรพธรรม.

WEIN, WEIB UND GESANG (Ger.)

(WINE, WOMAN AND SONG)

สุรา นารี ขบร้อง กรบ	องค์สาม
นักรบในสนาม	มุ่งเขม้น
เพราะชีวิตอยู่กับความ	มรณะ
สบโอกาสมักไม่เว้น	พลอดเคล้าเหล่าเพลง

VIVIT POST FUNERA VIRTUS (L.)

(VIRTUE LIVES BEYOND THE GRAVE.)

คุณธรรมนั้นอยู่พัน	โลงผี
เนกท่านที่ทำได้	ดับแล้ว
เราสร้างอนุสาวรีย์	เทอดเกียรติ ท่านนา
แจ่มกระจ่างยิ่งแก้ว	กองแจ้งเตือนใจ.

VIRTUS POST NUMMOS (L.)

(VIRTUE AFTER MONEY (MONEY FIRST))

คนโลกเห็นทรัพย์ลา	สิ่งใด
ต้องทรัพย์มาก่อนอะไร	หมดสิ้น
ดีชั่วข้างใคร	ทรัพย์ก่อน
จะตกนรกหมกดิน	ข้างไว้ขอเงิน.

EX NIHILO NIHIL FIT (L.)

(FROM NOTHING, NOTHING COMES)

จาก “เปล่า” คือ “เปล่า” แท้ ตามมา

หวังอะไรจาก “เปล่า” หา

ห่อนได้

ขึ้นหวังก็เสียเวลา

เปล่าเปล่า

อย่ายึดมั่นใดไว้

ต่างล้วนอนัตตา.

EXPERTO CREDITE (L.)

(BELIEVE ONE WHO KNOWS BY EXPERIENCE.)

วางใจผู้เพียบพร้อม

ประสบการณ์

เพราะชำของชำนาญ

เชี่ยวชาญ

ชำนาญกับหลักการ

แข็งขัน บ่อยนอ

หลักปักตายไม่แก

อาจแพ้ชำนาญการ.

ทูลโลก ปรีชาชนโย.

(บุรุษอาชานัย หาไถ่ยาก)

บุรุษที่ฝึกเยี่ยมแล้ว

อย่างดี

คือฝึกจิตกายวิ

เยี่ยมพร้อม

เนกอศวะที่มีผี—

ตื่นเยี่ยม

ควรแก่การนอบน้อม

บุรุษ^๕อาชานัย.

สทณจ คนโร ปฏิวัตเมติ.

(กลืนของสัตว์บุรุษ ย่อมทวนลมไปได้)

ปกติกัณธรส^๕นั้น

ตามกระแส ลมแฮ

ธรรมชาติจักเปลี่ยนแปลง

ไปได้

กลืนสัตว์บุรุษ^๕นั้นแผ่

รอบทิศ

สูงต่ำเหลือเหนือใต้

กระทั่งแม่ทวนลม.

สกุทวา สกุทโต โหติ.

(คนทำสักการะย่อมได้รับสักการะ)

ทำสักการะนอบน้อม

ผู้ใด

เขาก็มีใจ

ตอบบ้าง

แจกลกตั้งแกว่งไป

แกว่งกลับ

สับเปลี่ยนทั้งสองข้าง

ตอบโต้ไปมา,

ครุ โหติ สคารโว.

(ผู้เคารพย่อมมีผู้เคารพ)

เคารพท่านมากไว้	ดีกว่า น้อยนอ
ใช้จกเสียเงินตรา	ควักให้
ได้เคารพตอบมา	เสียอีก
สันทะไมตรีไว้	มักได้ไมตรี.

วนฺทโก ปฏฺวินฺทนี.

(ผู้ให้ย่อมได้รับไหว้ตอบ)

เพื่อนบ้านดีแลกให้	แกงกับ กั้นแฮ
ผลเผื่อแผ่ยอมกลับ	ตอบบ้าง
แจกให้ย่อมได้รับ	ไหว้ตอบ
ผลเกิดทั้งสองข้าง	ตอบโต้ความดี.

EXITUS ACTA PROBAT (L.)

(THE EVENT JUSTIFIES THE DEED.)

ผลงานพิสูจน์แจ้ง

เหตุการณ์

ศาลซึ่งเชื่อหลักฐาน

เหตุนี้

เจตนาแหละตัวการ

ประกอบกิจ

วิบากแห่งกรรมชั่ว

เหตุให้ทำกรรม.

FACILIS EST DESCENSUS AVERNI (L.)

(THE ROAD TO EVIL IS EASY)

วิถีสั้นรคน

สะดวกนา

เหมือนวิ่งลงลาดผา

ง่ายแท้

การพนันสุรายา—

เสพติด

ติดย่ายแต่ยากแก้

สำนึกได้สายไป.

TITER IN RE SWAVITER IN MODO (L.)

(STRONGLY IN DEED, GENTRY IN MANNER)

กอปริกจุงกอปรีให้

เข้มแข็ง

ที่ท่าต้องกาจเกร่ง

เก่งกล้า

แต่มีรยาทต้องสำแดง

ละไมละเมียด

ทุกแหล่งสังคมอา—

หัตถ์ต้อนรับเสมอ.

FRONTI NULLA FIDES (L.)

(NO RELIANCE CAN BE PLACED ON APPEARANCE)

รูปหล่อก่อยำไว้

ใจนึก

หล่อแต่รูปใจมัก

สัจไร

หลงรูปอัสสชลทะลัก

เช็ดเข้า มากแม่

อันสตรีเป็นสาวได้

แต่ครั้งคราเดียว.

GNŌTHI SEAUTON (Grk.)

(KNOW THYSELF)

รู้จักตัวข้างเด็ก

เป็นดี

รู้จักใดจักมี

ค่าอัน

ส่วนมากมักจักดี

ราคาค่า ตัวแพง

ส่องกระจกส่องจิตค้น

คิดให้รู้จักจริง.

THE SHELL MUST BREAK BEFORE THE
BIRD CAN FLY.

คอยเปลือกไข่แตกแล้ว	จึงบิน นกเอ๋ย
ซึ่งสุกก่อนห้ามกิน	ไม่ได้
ยังเติกอย่าเพ่อถวิล	ถึงสวัสดิ
เห็นโลกให้มากไว้	เหมาะแล้ว จึงบิน.

FABER EST QUISQUE FORTUNAE SUAE (L.)
(EVERY MAN IS THE FASHIONER OF HIS
OWN FORTUNE.)

ใครประกอบใครก็ได้	ซึ่งกศล
หวานพืชใดได้ผล	พืชนั้น
นคือกฎสากล	กรรมกำหนด
เกิดแก่ชนทุกชั้น	ไปเว้นผู้ใด

MY WORDS FLY UP, MY THOUGHT REMAIN BELOW;
WORD WITHOUT THOUGHTS NEVER TO HEAVEN GO.

คำขัลลอยลิ่วแล้ว	ความคิดยัง อยู่่นอ
หลุดจากจิตอาจหวัง	ประโยชน์ได้
พูดโดยขาดพินิจ	คือพูด พล่อยแฮ
ถึงพูดมากก็ไร้	คติข้อกตัญญู.

LITTLE SAID IS SOONEST MENDED.

พูดน้อยแม่พลากปลง

แก้ง่าย

เหมือนไม่ผูกเงื่อนตาย

แน่นไว้

คนไม่เพื่อนมักส่าย

ศิระเสียม ศรัทธาแฮ

รับปากทำไม่ได้

ถูกย้าหน้าเหย.

HONI SOIT QUI MAL Y PENSE, (old Fr.)
(SHAMED BE HE WHO THINKS EVIL OF IT.)

บาปย่อมเกิดแก่ผู้

คิดบาป

พุทธมามกะทราบ

กตินี้

ทำบาปเพราะจิตหยาบ

ลามก

บุญเท่านั้นจกซ์

ช่องให้ได้บุญ

ยาจํ อทฺทมปปีโย.

(ผู้ถูกขอเมื่อไม่ให้สิ่งที่เขาขอ ย่อมไม่เป็นที่รัก (ของผู้ขอ))

ผู้ถูกขอไม่ให้	ตามขอ
ผู้ทขอไม่พอ—	จิตกระต้าง
คนเห็นแก่ตัวส่อ	นิสัยโลภ
ที่หนักถึงลอบล้าง	ชีวิตผู้เขาขอ.

หทยสฺส สทิสํ วาจา

(วาจาเช่นเดียวกับใจ)

วาจาคุมควบตัว	จิตใจ
คิดอย่างไรพูดไป	อย่างนั้น
นี่คือพฤติกรรมใส	สัจจะ
คนชอบขยอปอนัน	พูดกันกับใจ.

วํจํ ปมฺณฺเจ กุสลํ นาติเวลํ.

(ไม่ควรเปล่งวาจาที่ดีให้เกินกาล)

พูดแต่ดีอย่าให้	เกินกาล ไปแฮ
ผู้สดับอาจารย์	เบื่อได้
สอนสั่งก้อย่านาน	เหน็ดนาบ
ฟังอยู่นิ่งยิ่งให้	ง่วงแล้วหลับเลย.

สทุธา ทุตียา ปุริสสุส โหติ.
(ศรัทธาเป็นเพื่อนที่สองของคน)

ลงศรัทธามั่นแล้ว	มั่นใจ
เพื่อนที่ดีเนะใด	ค่าล้น
ศรัทธาเปรียบเพื่อนภายใน	อีกหนึ่ง
เป็นพละอินทรีย์ต้น	กระตุ้นการกระทำ.

อทสฺสเนน พาลานํ นิจฺจเมว สุขํ สียา.
(จะพึงมีความสุขเป็นนิจแท้จริง ก็เพราะไม่พบเห็นคนพาล)

พาลนั้นไม่พบได้	เป็นดี
จักสบสุขเป็นศรี	ศิริแท้
คนพาลไม่เคยมี	ความเมต-ตาเลย
พาลจิตนั้นยากแก้	กรุ่นด้วยโง่หลง

RIRA BIEN, QUI RIRA LE DERNIER. (Fr.)

หัวเราะหลังสุดท้าย

หัวเราะนาน

แม้ถูกเยาะตลอดกาล

หนึ่งไว้

เราทำถูกถูกประจាន

ก็ช่าง

สบโอกาสหัวเราะได้

เมื่อนั้นที่เรา

A BON CHAT, BON RAT (Fr.)

(SET A THIEF TO CATCH A THIEF. (to a good cat a good rat))

ส่งโจรไปค้นจับ

จอมโจร

ผาดผาดตุโลตโผน

ยิ่งแท้

หนามยอกก็มักโดน

หนามบ่ง

ตำรวจเลี้ยงโจรแท้

เพราะรู้แหล่งโจร.

ACTUM NE AGAS (L.)

(DO NOT DO WHAT IS ALREADY DONE.)

สิ่งสมบูรณ์เสร็จแล้ว

อย่าสาระแน อีกเลย

อาจถูกหาว่าแสร้ง

เสือกได้

หากผิดจึงเข้าแก้

ให้ถูก

ของเก่าเขาทำไว้

ถูกแล้วแล้วกัน.

AEQUAM MEMMENTO REBUS IN ARDUIS
SERVARE MENTEM. (L.)

(REMEMBER TO KEEP A CALM MIND IN DIFFICULTIES.)

ยามทุก ^๖ ข ^๖ จิตต้องสงบ	จำไว้
พลุ่งพล่านพลอยให้ใจ	ตื่นเต้น
พุทธองค์ยกย่องใน	สมาธิ
เป็นบาทฐานจิตเพ็ญ	ไผ่กั้นญาณปัญญา.

AEQUITAS SEQUITUR LEGEM (L.)
(EQUITY FOLLOWS LAW)

แม่ ^๖ คุณ ^๖ ย ^๖ พ ^๖ น ^๖ จ ^๖ ก ^๖ ต ^๖ อ ^๖ ง	ตามหลัก กฎหมายแฮ
ใช้ ^๖ จ ^๖ ก ^๖ ค ^๖ ิ ^๖ ต ^๖ เ ^๖ ย ^๖ อ ^๖ ง ^๖ ย ^๖ ก ^๖	หลักใช้
กัน ^๖ ช ^๖ ง ^๖ ห ^๖ า ^๖ ก ^๖ ถ ^๖ ว ^๖ ง ^๖ ห ^๖ น ^๖ ก ^๖	ข้างหนึ่ง
คุณ ^๖ ย ^๖ ก ^๖ เ ^๖ ื่อ ^๖ ม ^๖ เ ^๖ ีย ^๖ ไ ^๖ ด้	เพราะตัวขาดคุณ.

BELTÀ E FOLLIA VANNO SPESSO IN COMPAGNIA. (It.)
(BEAUTY AND FOLLY OFTEN GO TOGETHER.)

หลงสวยมักช่วยให้
ระริกกระริ้นชื่นชม
ไม่พินิจหลุมหล่ม
รู้ก็เมื่อทองโย

หลงลม
อวดโอ้
ลอบคัก ไว้แม่
ลูกแว้วพ่อหาย.

BENEFICIUM ACCIPERE LIBER ATEM EST VENDERE. (L.)
(TO ACCEPT A FAVOUR IS TO SELL ONE'S LIBERTY.)

สินน้ำใจรับต้อง
แรกแรกก็ไม่ยัก
“คอรัปชั่น” นันมัก
บอຍยังหน้าด่านสู้

ขายศักดิ์ แลกนอ
นี้กรู
เกิดเพราะฉะนั้นแล
ยิ่งรูข้างหัวมัน.

BIBERE VENENUM IN AURO (L.)
(TO DRINK POISON FROM A CUP OF GOLD)

แสนงามทุกส่วนสิ้น
งามจริตคุณาง
น้ำรักสืแสนกลาง
คมดงคมพศกล่า

สรรพางค์
น่านฟ้า
แคลงเล่ห์
จากถวยทองคำ.

BLANDAE MENDACIA LINGUAE (L.)

(FALSEHOODS OF A SMOOTH TONGUE)

^๕ ^๕ ^๖
ลนระรณหากกล่าวลวน

ลมลวง

“ช่วยท่านแต่ฉันตวง

ตักบ้าง”

ยอ^๗ด^๗เล^๗ห์^๗เหล^๗ียม^๕ล^๕น^๕ป^๕ว^๕ง^๕
ล^๕น^๕ท^๕ด^๕
_๗^๗ ^๗ ^๖
เป็น^๗ท^๗น^๗ย^๗ม^๗อ^๖ว^๖ด^๖อ^๖ำ^๖ง^๖ ^๕
เอ^๖ก^๕ล^๕า^๕ด^๕น^๕ง^๖
_๗

BON AVOCAT, MAUVAIS VOISIN (Fr.)

(A GOOD LAWYER IS A BAD NEIGHBOUR.)

^๗ ^๗ ^๕ ^๖
ห^๗ม^๗อ^๗ค^๗ว^๗า^๗ม^๗ด^๗เป็น^๕พ^๕เ^๕อ^๖น^๖บ^๖า^๖น^๗ ^๖
ท^๗ห^๖ว^๖เห^๖ต^๖พ^๖เ^๖ร^๖า^๖ะ^๖ร^๖ัก^๖น^๖ค^๖ร^๖ว^๖พ^๖เ^๖อ^๖น^๖บ^๖า^๖นถึง^๖ค^๖ร^๖า^๖ว^๖จะ^๖ใช้^๖ “ห^๖ว^๖—ห^๖ม^๖อ^๖” ว่า—ค^๖ว^๖า^๖ม^๖แ^๖ฮ^๖^๗ ^๗ ^๖ ^๖
พ^๗เ^๗อ^๗น^๗ก^๗พ^๗เ^๗อ^๗น^๗ด^๖อ^๖ง^๖ค^๖า^๖นห^๖า^๖ก^๖เ^๖้า^๖ป^๖ร^๖ะ^๖เ^๖็น^๖ค^๖ดี^๖.

อเปตจิตฺเตน น สมภุเชยฺย.

(ไม่ควรรบกับคนสันคิต)

คนลงสันคิตแล้ว	อย่ารบ เลยนา
เว้นแต่เพราะเขาประสบ	เหตุร้าย
หากสันคิตยอมสยบ	อุปสรรค
คนเช่นนี้มักบ้าย	ผิดให้เคราะห์กรรม.

อตฺตา หเว ชิตํ เสยฺโย.

(ชนะตนนั้นแหละเป็นดี)

ชนะศึกเกริกก้องเกียรติ	สนามไชย
ชื่อโด่งเสียงดังไป	ทั่วหล้า
ไม่เท่าชนะใจ	ตนเดียว
ปราชญ์ยกย่องว่ากล้า	เพราะต้องข่มตน.

อตฺตา หิ อตฺตโนนาโถ.

(ตนแลเป็นที่พึ่งของตน)

พึ่งใดจะพึ่งได้	ดังตน
ใครจักช่วยขวยชวน	เท่าได้
ยิ่งไผ่ลูมรรคผล	“ตน” ตับ
ตนอีกนั้นนั่นไซ้	เพ่งล้างละลาย “ตน”.

อตตตถ ปณญา อสุจี มนุสสา.

(มนุษย์ผู้เห็น (แต่) แก่ประโยชน์ตน เป็นคนไม่สะอาด)

อาบนํ้าฟอกสบู่แล้ว

กายสะอาด

ไม่ส่อเสียตมฺสาวาท

วจีสอาน

สุจริตจิตวิลาส

วิสุทฺธิ

เห็นแก่ตนหน้าด้าน

มักได้โสมม.

อตฺตานํ ทมยนฺติ ปณฺทิตา.

(บัณฑิตย่อมฝึกตน)

ขึ้นชื่อบัณฑิตแล้ว

ย่อมฝึก ตนพอ

ตนเปรียบเหมือนม้าศึก

ระห่ำห้าว

ขาดหักก็จะหัก

หักระเบียบ วินัยนอ

ไม่ละนินสักร้าว

ยากไข่ออกสนาม.

BRÛLER LA CHANDELLE PAR LES DEUX BOUTS (Fr.)

(TO BURN THE CANDLE AT BOTH ENDS)

เพียงบ้านเดียวใช้จ่าย

พอดิบพอดี

อุทริไปแอบมี

อีกบ้าน

สิ้นเดือนดั่งไฟ

จุดตก

เทียนจุดทั้งสองด้าน

เร่งให้หมดเร็ว

BUEN PRINCIPIO, LA MITAD ES HECHA (Sp.)

(WELL BEGUN IS HALF DONE.)

เริ่มทำเสร็จแล้ว

ถึงงาน

เพราะสื่อถึงอาการ

เรียบร้อย

หากต้นเริ่มอลหม่าน

มักแย

การใหญ่ใหญ่ไม่น้อย

วินาศด้วยรากเลว.

CARPE DIEM, QUAM MINIMUM CREDULA POSTERO (L.)

(ENJOY THE PRESENT DAY, TRUST THE LEAST

POSSIBLE TO THE FUTURE)

ไผ่สับเสียดแต่เบื้อง

ปัจจุบัน

อนาคตนั้นช่างมัน

หลักไว้

คิดดั่งว่าคิดสั้น

ส่อประมาท

พวก “บุบผาชน” ใช

ลัทธินี้เสพงาม.

BONNES NOUVELLES ADOUCISSENT LE SANG. (Fr.)

(GOOD NEWS SWEETENS THE BLOOD.)

ข่าวดีเสริมส่งให้

“เลือดหวาน”

คติฝรั่งเศสวิถิตถาร

ยิ่งแท้

อังกฤษก็เอาการ

“สวิตฮาร์ต”

ไทยเล่าก็ไม่แพ้

ออกจ้ออัน “ปากหวาน”

BORGEN MACHT SORGEN (Ger.)

(BORROWING MAKES SORROWING.)

กู้ยมนกมกต้อง

โทมนัส

ถึงกำหนดหมดเวลานัด

หน้าแห่ง

ต้นพอกดอกเบ๊ยมัด

มันทบ

ใจชิตแต่หน้าแสรัง

ตั้งข้ามหาเศรษฐี.

(CAVE QUID DICIS, QUANDO, ET CUI (L.)

(BEWARE WHAT YOU SAY, AND TO WHOM.)

จักพูดสำนึกไว้
ควรจักพูดกับใคร
เสียคนไม่สนใจ
อย่าเยาะเย้ยอันยากง่าย

เรื่องอะไร
คิดด้วย
เพราะพูด พล่อยแฮ
กลอกกลิ้งตามใจ.

CEDANT ARMA TOGAE. (L.)

(LET ARMS YIELD TO THE GOWN.)

ทหารพึงเวรอำนาจให้
ราษฎรจึงจักไม่สะเทือน
อันทหารก็เปรียบเหมือน
ภาระกิจการบ้าน

พลเรือน
สะทกสะท้าน
รู้ชาติ
ธุระข้างพลเรือน.

CE MONDE EST PLEIN DE FOUS (Fr.)

(THIS WORLD IS FULL OF MADMEN)

โลกนี้ใช้อนั่น
บ้ารบบ้ารักษา
บ้ากลัวอีกบ้ากล้า
บ้าอะไรก็แพ้ย

คนบ้า
ง่ายแท้
บ้าบิ่น
พินเพื่อยกตน.

CERTUM EST QUIA IMPOSSIBILE EST. (L.)

(IT IS CERTAIN BECAUSE IT IS IMPOSSIBLE.)

สิ่งที่เป็นไม่ได้

หนักแน่น นอนนอ

เป็นสัจจะที่ไม่แปร

เปลี่ยนได้

เท่าแม้อยู่จนแก่

หนดเท่า มีฤ

สิ่งที่แน่นนั้นไซ้

สิ่งนั้นเปลี่ยนแปลง.

CONTRARIA CONTRARIIS CURANTUR. (L.)

(OPPOSITES ARE CURED BY OPPOSITES.)

อกสามศอกแกร่งกล้า

เกรียงไกร

เจาะอกอวบอ่อนละไม

หมอบแพ้

ร้อนร่ำจากทิศไหน

น้ำดูบ สงบ

สรรพสิ่งตรงข้ามแล้

ต่างล้าลงกัน.

วิสุตาสา ภยมนเวติ.

(เพราะความไวใจ ภัยจึงตามมา)

ช้างสารงูเห่าเข้า—	เก่าชิต ไซ้แฮ
เมียรักยอศวีต	ยิ่งแก้ว
สิ่งทั้งสี่สี่พิศ	จกรรจกกาจ
วางจิตไวใจแล้ว	มักต้องภัยตาม.

อตจิร นิวาเสน ปิโย ภวติ อปปิโย.

(เพราะอยู่ด้วยกันนานเกินไป คนที่รักก็มักหน่าย)

วิสัยมนุษย์อย่างหนึ่งนั้น	ชอบเปลี่ยน
ยากจักให้คงเสถียร—	ภาพได้
แม้รักก็หน่ายเอียน	หากอยู่ ประจำแฮ
น้อยค่ออยู่ถือไม้—	สักเท้ายอศทอง.

อติสนเตปี นาสุมเส.

(ไม่ควรไวใจคนที่แสวงทำสงบเสงี่ยม)

อย่าไวใจผู้	แก่งสงบ เสงี่ยมนอ
อาจเสกแสวงให้พบ	ทุกครั้ง
หน้าเน้อจิตขบเสื่อ	หวัชชาด
ไม่แน่พอรอร้ง	พินิจไวก่อนดี.

น จาปี วิตุเตน ชริ วิหนติ
(กำจัดความแก้ตัวทรัพยากรไม่ได้)

เสริมสวยหวังช่วยให้	ดูกลับ สาวๆ
กำจัดแก้ตัวทรัพยากร	มิได้
ผ่านผาดอาจพลอยรับ	ยังรุ่น
แก้เจ็บตายไม่ไว้	ว่าหน้าไหนไหน.

สหาโย อตฺถชาตสฺส มิตฺตํ ปุณฺณํ.
(สหายเป็นมิตรของคนมีความต้องการเกิดขึ้นเนื่อง ๆ)

ยามขาดไร้เหวว่า	ใจกาย
ก็มักต้องการสหาย	อยู่ใกล้
เผชิญภัยหากเพื่อนตาย	เผชิญร่วม
ท่านว่าสองหัวให้	ประโยชน์ลำหัวเดียว.

AUT PRODESSE VOLUNT AUT DELECTARE POETAE (L.)
(POETS SEEK EITHER TO PROFIT OR TO PLEASE.)

กวนพนธเรงเพอไ้

เงินตรา

หรือไมกเพอพา

จิตปลม

เบนกวกถาวกั่นว้า

ไ้ซ่อด แห้งแฮ

มีบ่อยมกนักกรม

น่งยมคนเตียว.

AVIEUX COMPTES NOUVELLES DISPUTES. (Fr.)
(OLD ACCOUNTS BREED NEW DISPUTES)

เอ่ยปากทวงหนเก่า

ก่อวาท

ย้งต่อหน้าคนอาจ

ฉีกหน้า

ลกหนว้าหมิ่นประมาท

ซัดซัด

ผ่ายหนึ่งเห็นซักซ้า

ไมไ้จ้งทวง.

CACOETHES LOQUENDI (L.)

(AN ITCH FOR SPEAKING)

คันปากยิบให้อยาก

เจรจา

“อย่าบอกใครเทียวหนา

ปิดไว้”

พูดไปพูดกันมา

ลับเฉพาะ

นกระจอกสู้ไมไ้

นี้แล้ส้งคม.

CAECA EST INVIDIA (L.)

(ENVY IS BLIND)

ริษยาเปรียบด้วย

ตาพิการ

บังวิจารณ์ญาณ

ถ่องแท้

มีแต่อยากประหัตประหาร

คู่แข่ง

เกิดแก่ใครยากแก่

เหตุด้วยบอดใจ.

CHERCHEZ LA FEMME (Fr.)

(LOOK FOR THE WOMAN: THER IS A WOMAN
AT THE BOTTOM OF IT.)

ค้นเค็ดไม่พ้น

อิสตรี

สอดแทรกแทบทุกกรณี

ไปเว้น

โดยมากมักเอาอิทธิ

เพศข่ม

ไม่วิ่งหล่อนก็เต้น

โลกต้องหมุนตาม.

COGITO, ERGO SUM (L.)*

(I THINK THEREFORE I AM.)

“เพราะว่าข้าคิดได้ ข้ามี”

ปรัชญาฝ่ายอรรถวาทิ

กล่าวไว้

คือฝ่ายว่า “กู” นี้—

แหละคิด

พุทธปรัชญานั้นสอนให้

เชื่อข้างอนัตตา.

CONSENSUS FACIT LEGEM (L.)

(CONSENT MAKES LAW OR RULE.)

ความยินยอมให้กำเนิด

เป็นกฎ ระเบียบแฮ

เพราะส่วนมากยอมหมด

ไม่ค้าน

นานเข้าจึงตราจก

จารึกหลัก

ถึงระยะนี้ใครค้าน

ก็ต้องเป็นจำเลย.

DA DEXTRAM MISERO (L)

(GIVE THE RIGHT HAND TO THE UNHAPPY.)

ให้มือขวาแก่ผู้

กำลังทุกข์

อาจช่วยให้เขาสุข

สงบบ้าง

บางคนอาจเกิดจุก—

เงินหมด สตินา

แต่ที่เจตนาผลาญล้าง

อย่า “ให้มือ” เลย.

หมายเหตุ : คำกล่าวของปรัชญาเมธีฝรั่งเศสชื่อ Descartes.

DAMNOSA HAEREDITAS (L.)

(A HURTFUL INHERITANCE : AN INHERITANCE
OF DEBT.)

เป็นทายาทหวังได้แบ่ง	เงินทอง
มรดกถ้วนแต่กอง	ลูกหน ^๕
คิดไปจิตใจสยอ	ทุกขลาม
มรดกกงเข่น ^๖ ๕	รับแล้วแต่บทรวง.

CONSUETUDO PRO LEGE SERVATUR (L.)

(CUSTOM IS HELD AS A LAW.)

ประเพณีนับได้คง	กฎหมาย
เป็นที่รับโดยปริยาย	เยี่ยงนั้น
นานเข้าก็กลับกลาย	ประกาศหลัก ฐานแฮ
ใครไม่อาจก็ดกั้น	ทุกผู้รับสำนอง.

อตฺตํ ทมยฺนํ สุพฺพตา.

(ผู้ประพฤติดีเยี่ยมฝึกตน)

ผู้ประพฤติดีมากล้น	ฝึกตน
เมื่อยากท่านก็ทน	ยากได้
ตนที่ไม่ฝึกฝน	คุมยาก
โลกโกรธปั่นจิตให้	สุดท่ายก้หลง.

อตฺตนา หิ สุทฺถเตน นาคํ ลกฺขํ ทูลลภํ.

(ผู้มีตนฝึกดีแล้ว ย่อมได้ทั้งสิ่งซึ่งไต่ยาก)

ผู้มีตนฝึกแล้ว	อย่างดี
ไต่ชื่อว่าไต่ที่	พึงแล้ว
ที่พึงเอกที่มี	ไต่ยาก
ตนฝึกดีถ้วนแก่แล้ว	ชอบรู้ผิดเห็น.

ปริโยทเปยฺย อตฺตํ จิตฺตเกฺลเสหิ ปณฺทิตो.

(บัณฑิตพึงทำตนให้ผ่องแผ้วจากเครื่องเศร้าหมองจิต)

กาสายถูกน้ำฟาด	ย่อมติด
คุดั่งร่ายย่อมจิต	หม่นเศร้า
ผู้ใดชื่อว่าบัณฑิต	ย่อมตระหนัก ฉะนั้นแล.
จึงก็ตมิให้เข้า	คลุกย่อมจิตหมอง.

อตฺตนา โจทยตฺตานํ.

(จงเตือนตนด้วยตนเอง)

ใครเตือนตนไม่สู้	ตนเตือน ตนนอ
เพราะว่าตนชอบเชื่อน	เลื่องเลี้ยว
หมั่นใช้สติให้เหมือน	มือสกิด
รากโลกหลงโกรธเกรี้ยว	เกิดแล้วรีบเตือน.

อตฺตานํ น ทเท โปโส.

(บุรุษไม่พึงให้ซึ่งตน)

หญิงขายตัวได้ชื่อ	โสเภณี
ยิ่งทาสเกียรติไม่มี	หมคอ้าง
เป็นบุรุษศักดิ์ศรี	อาชวชาติ
ประพฤติก้าวแลกค่าจ้าง	ใช้เชื่ออาชานัย.

CUCULLUS NON FACIT MONACHUM (L.)*
(THE COWL DOES NOT MAKE THE MONK.)

ผ้าเหลืองใครห่มแล้ว	ไข่มงฆ์ เสมอณา
ต้องบวชจึงเป็นองค์	พระได้
เป็นแล้วก็ต้องทรง	วินัยบัญญัติ
เห็นห่มเหลืองก็ไหว้	อาจต้องไหว้ “สมิ”

DA LOCUM MELIORIBUS (L.)
(GIVE PLACE TO YOUR BETTER.)

ใครเขาดีกว่าแล้ว	ยอมเขา
อย่ากิดตะบึงเอา	แต่ได้
คนดีย่อมไม่เท่า	กันหมด
ดีไม่ดีควรให้	มติข้างมากเห็น

DOCENDO DISCIMUS (L.)
(WE LEARN BY TEACHING.)

ศึกษาได้แม้จาก	การสอน เขาแฮ
เพราะตรวจค้นตำราก่อน	จึงแจ้ง
วิทยิ่งแน่นแน่นนอน	ไม่พลาด
ขอแต่อย่าเสแสร้ง	ปากห้ามตัวทำ

---

* หมายเหตุ: ถ้าวา Cowl นั้นคำแปลที่แท้คือหมวกกลมซึ่ง
นักบวชในคริสตศาสนาใช้เป็นสัญลักษณ์

DOICE FAR NIENTE (It.)

(SWEET DOING-NOTHING : PLEASANT IDLENESS)

ส่ายส่ขด^๒คงเจ้า
ไม่^๒ก่^๒ปรักการงาน

เช่น “แมงดา” ประจำสถาน
เงินแม่งามหาให้

สำราญ
ก็ได้

สำนักรกณิ- กาแฮ
ขาดเว้นตะโครม.

DOMUS ET PLACENS UXOR (L.)

(A HOME AND A PLEASING WIFE)

ยอดปรารถนา^๕บุรุษนั้น
หนึ่ง^๕เค^๕หะ^๕หนึ่ง^๕เม^๕ยค

รา^๕บริ^๕น^๕ก^๕ี^๕เป็น^๕ศรี
หาก^๕มิ^๕ใช่^๕คู่^๕สร้าง

ไม่^๕ห^๕นี้
แน^๕บ^๕ข้าง

ชี^๕วิ^๕ต
ก็^๕สร้าง^๕น^๕ร^๕ก^๕แท^๕น.

DORER LA PILUIE (Fr.)

(TO GILD THE PILL)

ยาบมจต้องเคลือบ

ให้หวาน

เพื่อล่อให้รับประทาน

ง่ายเข้า

แจกหญิงที่ไฉ่มาร—

ยายว

เปิดนิตพิศหน้าน้อยเร้า

บุรุษลั้มน้ำลายไหล.

DULCE ET DECORUM EST ORO PATRIA MORI. (L.)

(IT IS SWEET AND GLORIOUS TO DIE FOR
ONE'S COUNTRY)

ตายเพื่อชาติเกียรติชัง

ตรึงใจ ชนแฮ

ประวัติขจรจบไป

ท่วหล้า

ชาติเรจักให้ใคร

มาปก บ้องฤา

ไทยกัชนชาติกล้า

เกริกก้องสมรภูมิ.

DULCE EST DESIPERE IN LOCO (L.)

(IT IS PLEASANT TO PLAY THE FOOL ON OCCASION.)

อยากสนุกลองแกล้งโจ

ดท

อาจประสมมุขที่ดี

ก็ได้

ตั้งกาหลิบแปลงอินทรีย์

อาบหะ— ชันแย

พระพุทเจ้าหลวงใช้

ประพาสต้นสำรวจเมือง.

HOPE IS BETTER COMPANION THAN FEAR.

ความหวังเป็นเพื่อนได้	ดีกว่า กลัวนอน
หวังหากมีอาพา	จิตชั้น
กลัวมีแต่เข้ามา	ซึ่งระย่อ
แม่ถูกกลตันทน	ก็สท้านหวั่นไหว.

“PUTTING OFF” DOES NO WORK.

“ผัดผ่อน” น้อย่าใช้	ในงาน การนอ
ทำไมได้หยุดวิจารณ์	ก่อนได้
ความข้องขัดอาผลาญ	พินาศหมด
หยุดคิดเพื่อจักให้	แจ่มแจ้งในงาน.

อตฺตานํ นาตฺวตฺเตยฺย.

(บุคคลไม่ควรลืมนั่น)

เกิดเป็นคนอย่าได้

ลืมนั่น เองเลย

ฐานะของทุกคน

นั่นแล

ยากดีและมั่งมีจน

จงสำนึก เสมอเนือง

ประมาณแล้วยากแก่

ระลึกได้ส่ายไป.

อปฺปมาทํ ปสฺสณฺติ.

(บัณฑิตย่อมสรรเสริญความไม่ประมาท)

บัณฑิตสรรเสริญผู้ไม่

ประมาท

พระพุทธองค์เมื่ออาพาธ

สุดท้าย

ยังอุทิศสำหรับประสาธ

ปัจฉิมเทศ— นานอ

ทรงประกาศถึงความร้าย

ประมาทนั้นทางตาย.

อกตํ ทุกฺกณฺโณ เสยฺโย.

(ความชั่วไม่ทำเสียเลยดีกว่า)

ขึ้นชื่อความชั่วแล้ว

อย่าลวง หละหลวม

เหตุก็เพราะเหมือนบ่วง—

บาศคล้อง

ก่อนทำก็เล่ห์หลวง

ล่อจิต

ทำเสร็จก็กลับต้อง

ตอบใช้หนี้กรรม.

ปจฺฉา ตปฺปติ ทุกฺกณฺเฏ.

(ความชั่วย่อมเผาผลาญในภายหลัง)

ทำชั่วแรกแรกนั้น	อย่ามใจ
ทำบ่อยเคยชินไป	ยากรู้
ความชั่วเจกเช่นไฟ	ฟอนจิต
ทราบกี้หมดทางสู้	แทรกเร้าเผาผลาญ.

กฺลฺยาณการํ กฺลฺยาณํ ปาปการํ จ ปาปกํ.

(ทำดี (ได้) ดี ทำชั่ว (ได้) ชั่ว)

ทำดีดีเด่นให้	เห็นผล
ทำชั่วผลชั่วดล	ถึงให้
เผ่าพันธุ์พืชก็กล	เดี๋ยวเกิด
เพราะพืชใดผลได้	ตั้งสร้างผลกรรม.

THE HOPE IS SURE WHICH HAS ITS
FOUNDATION IN VIRTUE.

หวังใดหากตั้งอยู่^๕
กุศลจกกลบ้นกาล
หวังสันติก็ได้สาน—
เพียงแต่ยึดแน่นไว้

บนฐาน กุศลญา
สำเร็จได้
ติดอบ
กุศลนั้นผลิตกุศล.

BE JUST AND FEAR NOT

เที่ยงตรงแล้วไม่ต้อง^๔
ใครตำว่าอย่างไร
คนชั่วเท่านั้นใจ
ใดไม่ชอบก็ร้อง

เกรงใจ
อย่าข้อง
เกลียดชัง— ติธรรมนา
เร่งแย่งโยเย.

JUDGEMENT IS THE THRONE OF PRUDENCE

วิจารณ์ญาณ^{๔ ๖ ๕}คอตงตง
ทวิฐิชอบชมนุม
ดำริชอบก็ประชุม
สติชอบรอบล้อม

ความสุขุม
แนวน้อม
ช่วยพินิจ
สรุปแล้วเลิศเลอ.

DUM VIVIMUS, VIVAMUS (L.)

(LET US LIVE WHILE WE LIVE.)

ชีวิตอยู่ ^๖ ให้	อยู่ ^๖ ดี
กินอยู่ ^๖ พอ ^๖ ให้มี	อยู่ ^๖ ได้
อย่าอยู่ ^๖ อย่าง ^๖ ภูตผี	ปีศาจ
เที่ยว ^๖ หลอก ^๖ กิน ^๖ หลอก ^๖ ใช้	เพื่อน ^๖ พ้อง ^๖ สน ^๖ เศียร.

EILE MIT WEILE (Ger.)

(MAKE SPEED WITH LEISURE)

พัก ^๖ พอ ^๖ แล้ว ^๖ รีบ ^๖ รอน	เลิก ^๖ พัก
ขึ้น ^๖ พัก ^๖ ผ่อน ^๖ นาน ^๖ นัก	วุ่น ^๖ ว่า
งาน ^๖ เบา ^๖ กลับ ^๖ เป็น ^๖ หนัก	หนุน ^๖ หมก
นั้น ^๖ เจือ ^๖ ย ^๖ นัก ^๖ ชา	ชุก ^๖ ไว้ ^๖ สุ่ม ^๖ หัว.

EIN MAL, KEIN MAL (Ger.)

(JUST ONCE COUNTS NOTHING)

หน ^๖ เดียว ^๖ น่า ^๖ อย่า ^๖ ข้ง	ใจ ^๖ เลย
ขอ ^๖ อีก ^๖ นิด ^๖ เฉย ^๖ เฉย	นึ่ง ^๖ ไว้
อีก ^๖ หน้ ^๖ อย ^๖ เกิด ^๖ ทรา ^๖ ม ^๖ เซย	อีก ^๖ นิด
หลาย ^๖ นิด ^๖ หลาย ^๖ หน้ ^๖ อย ^๖ ได้	ไม่ ^๖ ซ้ำ ^๖ หมด ^๖ ตัว.

นิสम्म กรณิ เสยโย.

(ใคร่ครวญก่อนแล้ว จึงทำดีกว่า)

พึงใคร่ครวญก่อนแล้ว	จึงทำ กิจนอ
ตื่นสียังอาจล้า	ถลากได้
หากผลเหตุแม่นยำ	ยากผิด
รอบคอบไม่ประมาทไว้	ผิดพลาดก็เพล.

กิสฺมิณฺจิ กิณฺณํ นตฺถิ.

(กังวลไร ๆ ไม่มีว่าของเรา)

ความกังวลว่าวุ่น	ระแวงใด
เกิดก่อกิจใจ	วุ่นว่า
หากปล่อยว่างวางใน	ภพชาติ
“เรา” ก็ไม่ไผ่หน้า	กำหนดรู้กังวลไหน.

สุญฺเจตปฺปณฺณิสฺสยฺตฺตา โลกุตฺตรํ ฌมฺมา.

(ธรรมทั้งหลายที่อยู่เหนือวิสัยโลก ที่เนื่องเฉพาะอยู่ด้วยสุญญตา)

เหนือโลกใช้ลี้ล้า	ลึบโลก
โลกุตตร์หมายถึงโมกซ์	วิมุตติพ้น
หลุดวิเศษจากโอสม	มิติแห่ง กิเลสแฮ
ห่อนประจักษ์ปลายต้น	เนื่องด้วยสุญญตา.

สุขา รุกขสุต ฉายาว.

(ร่่มเงาของต้นไม้ เย็นสบายดี)

แสนสุขณร่มไม้	ฉายา
มนุษย์สัตว์ร้อนร่มา	หลบได้
ไม่เคยคิดราคา	ค่าร่ม— ไม่เลย
งวนรกนัไม่ให้—	ร่มให้หนามแหลม.

สพเพ ฐมา นาลิ อภินิเวสาย.

(สภาวะธรรมทั้งปวง ไม่พึงเข้าไปยึดมั่น)

ธรรมทั้งหลายต่างล้วน	ไร้อัตตา
ยึดอย่างไรจักสา—	มารถได้
พึงเอาประโยชน์เพียงพา	พ้นโอฆ สงสารเทอญ
ยังยึดยานมั่นไว้	โจนแจ้งผ่องญาณ.

EXCEPTIS EXCIPIENDIS (L.)

(EXCEPTING WHAT IS TO BE EXCEPTED; WITH
PROPER EXCEPTION.)

“ยกเว้น” สัมแก้อ

ยกเว้น

จึงจะนับว่าเป็น

เหตุได้

“ยกเว้น” ผิดกฎเกณฑ์

ผิดระเบียบ

เห็นแก่ง่ายทำให้

ระเบียบแท้โยกกลอน.

FACIT INDIGNATIO VERSUM (L.)

(INDIGNATION MAKES VERSE)

มากแค้นทำให้เกิด

บทกลอน กระทบแซ

คำก็คมริตรอน

กระแทกกระทั้น

หวงหึงยิ่งแรงแงอน

กระทบกระเทียบ

ถางถากแทบทั้งนั้น

พบได้ในวรรณคดี.

FALSUS IN UNO, FALSUS IN OMNIBUS (L.)

(FALSE IN ONE THING, FALSE IN ALL)

๘ ๘ ๘ ๘ ๖
เท็จเสียสิ่งหนึ่งแล้ว๘
เท็จหมด

เคยปดอยากเลิกปด

ยากแก้

ผู้ถูกปดมักหมด
๖ ๖

ศรัทธาเชื่อ อีกนา

“อมพระพุด” แท้แท้
๖

ปากอำคนเอื่อม.

FELICITAS MULTOS HABET AMICOS (L.)

(PROSPERITY HAS MANY FRIENDS)

ความ^๕ร^๕เรือง^๕เร^๕ย^๕กร^๕ร^๕อง

ใคร^๕ก็^๕ย^๕าก^๕เป^๕็น^๕ส^๕ห^๕าย

พ^๕อ^๕ต^๕ก^๕ย^๕าก^๕ม^๕ัก^๕ห^๕าย

น^๕้อย^๕น^๕ัก^๕ที่^๕ไ^๕ล^๕่^๕ห^๕น^๕้ำ

เพ^๕อ^๕น^๕ห^๕ล^๕าย^๕ ห^๕ล^๕าก^๕แ^๕เฮ

ค^๕บ^๕ค^๕ำ

ห^๕ั^๕ว^๕ห^๕ม^๕ค

โ^๕บ^๕อ^๕้ม^๕ช^๕ว^๕ย^๕เ^๕ล^๕ือ.

FENDRE UN CHEVEU EN QUATRE (Fr.)

(TO SPLIT A HAIR IN FOUR)

ผ^๕ำ^๕เส้น^๕ผ^๕ม^๕อ^๕ก^๕ไ^๕ด้

ภ^๕า^๕ษ^๕ิ^๕ต^๕น^๕ี^๕เป^๕็น^๕เพ^๕ีย^๕ง

ก^๕ะ^๕ก^๕าร^๕ก^๕ิ^๕จ^๕ง^๕เล^๕ีย^๕ง

แย^๕ก^๕ม^๕า^๕ก^๕ย^๕าก^๕ย^๕ู่^๕ไ^๕ด้

ส^๕ี่^๕เส^๕ย^๕ง

เป^๕ร^๕ี^๕ย^๕บ^๕ไ^๕ว^๕

ช^๕อ^๕ย^๕จ^๕ัก^๕ ย^๕ิ^๕บ^๕น^๕อ

ว^๕ุ่น^๕ว^๕้า^๕ส^๕ั^๕บ^๕ส^๕น.

ปุตฺตํ วกิ ราชานิ ปจํ รกฺขนตุ สพฺพทา.

(พระราชจรงรักษาประชาราษฎร์ ให้เหมือนบิดารักษาบุตรทุกเมื่อ)

ราชาพึงปกเกล้า ฯ

นิกร พระองค์เอย

จงบิดาอาหาร

ลูกแก้ว

พุทธภาษิตานุสรณ์

ประสาธราช— ธรรมท่าน

ภัยพินาศคลาดแคล้ว

เศิกเสี้ยนสลายสูญ.

อนตฺถชนนิ โกโธ.

(ความโกรธก่อความพินาศ)

พายุพัดผ่านแล้ว

มักทำลาย

ไฟก็ก่อความสลาย

มากได้

ความโกรธก่อฉิบหาย

วินาศ

โทษคณินันให้

ฤทธิร้ายแรงเหลือ.

อปโป หุตฺวา พหุ โหติ วฑฺฒเต โส อชนฺติโช.

(ความโกรธน้อยเป็นมากเกิดกำเริบขึ้นเพราะไม่อดใจ)

พายุเริ่มแต่น้อย

ก่อตัว

ไม่สงบก็หนักแล้ว

ใหญ่กว้าง

โกรธเกิดจิตมีตมัว

มากโทษะ

หากไม่ใช้ขันติล้าง—

โกรธแล้วกำเริบไกล.

โทโส โกรธสมุฏฐาโน.

(โทสะมีความโกรธเป็นสมุฏฐาน)

โทสะคือกัณฑ์	ใครทำลาย
ความโกรธเป็นต้นสาย	รากแก้ว
กระแสน้ำจืดระส่ำระสาย	ตั้งพายุ
พัดผ่านแห่งใดเข้า	แห่งนั้นพินาศพัง.

นตฺถิ โทสสโม คโห.

(ผู้จับเสมอด้วยโทสะ ไม่มี)

ปลิงเกาะเกาะยากล้ำ	ก็ดี
สนิมเกิดยากขจัด	เข็ดล้าง
ยังไม่เท่าจิตมี	โทสะจับ
ยากดับสุดจะอ้าง	เท่าด้วยไม่มี.

FIDELI NIHIL DIFFICILE (L.)

(TO THE BRAVE AND FAITHFUL NOTHING
IS DIFFICULT.)

เพียงความซื่อกับกล้า

ความลำบาก สิ้นนา

ยากเกิดเพราะเกรงยาก

เท่านั้น

ยากเท่ายากถ้าหาก

มุนานะ

ทั้งสิ่งก็ดสิ่งกัน

กตเกลี้ยงสลายสูญ.

FUROR ARMA MINISTRAT (L.)

(RAGE SUPPLIES ARMS.)

โทสะคือผู้ขึ้น

สาตรา ให้แฮ

แรงเรียวก็เพิ่มมา

มากด้วย

แต่จักษุหย่อนปัญญา

และสติ กำกับพอ

มีมากมักมอดม้วย

พ่ายผู้ใจเย็น.

GAUDET TENTAMUNE VIRTUS (L.)

(VIRTUE REJOICES IN TRIAL)

กุศลธรรมให้พิสูจน์ด้วย

ยินดี เทียบนอ

พิสูจน์มากยิ่งขึ้น

ส่วนร้าย

คงประจักษ์แต่ความดี

ความสะอาด

เว้นแต่ถูกมอมบ้าย

ตระบัดเบี่ยงความจริง

GRAVIORA QUAEDAM SUNT REMEDIA PERICULIS. (L.)

(SOME REMEDIES ARE MORE GRIEVOUS THAN
THE PERILS.)

เยียวยาแต่กลักร้าย
หนีภัยก็ปะทุมภัยใหญ่
เหมือนแก้แต่ไปไข
รู้ผ่อนยาวผ่อนสั้น

กว่าภัย เกิดแฮ
เจกนั้น
ลานเร่ง
สำเหนียกได้เป็นค.

HODIE MIHI, CRAS TIBI (L.)

(ME TO-DAY, YOU TOMORROW)

“วันข้าพรุ่งนี้
หัวกะทิมักล่อยแผ่
จงคอยเดิกกินแต่
ใครปล่อยไว้ก็บ้า

ตาแก่”
ส่วนหน้า
หางกะทิ
โอกาสแล้วไม่กิน.

HOMIUIBUS PLENUM, AMICIS VACUUM (L.)

(FULL OF MEN, EMPTY OF FRIENDS)

เห็นแต่หน้าผอน

ขาดมิตร

ยามยากมักพบชีวิต

เยี่ยงนี้

เพื่อนแท้ดอกที่คิด

ช่วยเพื่อน

ครามิตรไร้ไม่

นี้แลมิตรธรรม.

HOMINIS EST ERRARE (L.)

(IT BELONGS TO MAN TO ERR)

บนข้อมมนุษย์แล้ว

ต้องผิด บ้างนา

ใครวิเศษตลอดชีวิต

อยู่ได้

ทำงานไม่พลาดนิก

ก็เหนื่อย

ไม่ผิดคือผู้ไร

กิจต้องจำทำ.

HOMO HOMINI LUPUS (L.)

(MAN IS A WOLF TO MAN.)

คนคนเราแหละ

ศัตรูคน

คนชอกช้อจ

ถูกต้ม

คนโง่ก็หลงกล

คนฉลาด

ลวงเล่ห์กันจนลัม

ก็ล้วนคนคน.

HOMO SUI JURIS (L.)

(ONE WHO IS HIS OWN MASTER)

อันว่าตน^ซนั้นแหละ

นายตน

ต้องชนะตนก่อนคน

อื่นแท้

บังคับกิเลสให้จำนน

คือชนะ ตนแล

ชนะที่ไม่กลับแพ้

ชนะแล้วยั่งยืน.

HONOS ALIT ARTES (L.)

(HONOUR NOURISHES THE ARTS)

เกียรติ^สคือสิ่งหล่อเลี้ยง

ศิลปะ

นักประดิษฐ์^รมากมายเหตุ^ซนี้

ราคาค่าใช้จะ

สำคัญกว่า เกียรติ^สแฮศิลป์เก่าแต่ก่อน^ก

เกิดด้วยแรงใจ.

โกธโน ทุพฺพณฺโณ โหติ.

(คนมักโกรธ ย่อมมีผิวพรรณเศร้าหมอง)

คนโกรธหน้าบดบัง	บ่มโม— หะแฮ
โกรธมากมากโทโส	สิ้นเร้า
โกรธก่อพิษในโล—	หิตพล่าน
วรรณะหมองหม่นเศร้า	สุดท้าวระทมใจ.

ญาคิมิตฺตา สุหฺขชา จ ปรีวฺชเชนฺติ โกธนํ.

(ญาคิมิตรและสหาย ย่อมหลีกเลี่ยงคนมักโกรธ)

ใครใครอยากใคร่ใกล้	คนโกรธ
มีแต่ความเหี้ยมโหด	หีนกระด้าง
ใจจืดก็เฉาจืด	โม่ห่มุ
ญาคิมิตรหลีกเลี่ยงอ้าง	เหตุล้วนจำเป็น.

นตฺถิ กามา ปรี ทุกฺขํ.

(ทุกข์ (อื่น) ยิ่งกว่ากาม ย่อมไม่มี)

มนุษย์สัตว์ยากพ้น	ปรารถนา กามนอ
เที่ยววิ่งวุ่นไผ่หา	คำเข้า
กามคือหนึ่งในค้นหา	สามเหตุ ทุกข์แล
จงจิตให้ร่าเริง	อื่นมั่นไม่มี.

อเวเรน จ สมมุนตี.

(เวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร)

ใคร่ระงับเวรจูงยั้ง	หยุดจอง เวรนอก
ถูกประทุษฐ์หยุดป้อง	ประทุษฐ์ร้าย
ผู้ฉลาดย่อมจักษมอง	เห็นโทษ เวรนา
ขึ้นตอบโต้ก็คล้าย	สาคน้ำรดกัน.

อจินา โลกสุมิ ทุชชหา.

(ความอยากละไต่ยาก ในโลก)

ละไต่ไม่ยากแม่นยำ	ละอยาก
ยิ่งเสพยิ่งอยากมาก	ยิ่งซ้ำ
เสร็จอยากไม่ยากจาก	ความอยาก ไปเลย
สมอยากนั้นเลิศล้ำ	ละไต่ยากเหลือ.

HONOS HABET ONUS (L.)
(HONOUR HAS IT'S BURDEN.)

๔๔ ๔๔ ๒

มเกียรติกกตองแบก

ความลำบาก

มากยศมกยุ่งยาก
แต่เกียรติเกิดไ้จาก
คนส่วนมากเห็นคล้อย

ใช้น้อย
ยกเกียรติ ตนเอง
มตให้จึงจริง.

HORA FUGIT (L.)
(THE HOUR FLIES)

๖ โมง ๔๕ ๕

ชั่วโมงมบกบอง

โบกบิน

มันหอบอื่นโผผิน
กาลเวลาย่อมกลืนกิน
เกิดแก่แล้วกม้วย

ร่วมตัว
ทุกสิ่ง
ล่วงพร้อมกาลเวลา.

HOSTIS HONORI INVIDIA (L.)
(AN ENEMY'S HATRED IS AN HONOUR.)

๖ ๖ ๒ ๔ ๕

อนศัตรูแคนเคียดน

๔๑ ๔๑ ๑

เป็นเกียรติ

เพราะเก่งกว่าจึงเกลียด
ศัตรูพาลยิ่งชอบเบียด—
ใครประมาทมันแว้ง

กลั่นแกล้ง
เบียนเมื่อ เผลอแฮ
ซึ่งหน้ามันเกรง.

HURTAR PARA DAR POR DIOS. (Sp.)

(TO STEAL IN ORDER TO GIVE TO GOD)

ลักทรัพย์ไปเพื่อได้

ทำบุญ

เอาบาปเป็นกองทุน

ซึ่งหน้า

บุญต้องกอบด้วยคุณ

ควรค่า บุญเฮ

หวังผักแต่ปลุกหญ้า

จักได้ผักไฉน.

IDEM VELIE ATQUE IDEN NALLE (L.)

(TO LIKE AND TO DISLIKE THE SAME THINGS)

ความรักกับเกลียดคนนั้น

ก็พินทุ์ เดียวแล

เป็นกิเลสด้วยกัน

นั้นแล

ย่อมให้จิตเหิน

ไม่จิ— รังนอ

ต้องอุเบกขารมณแก่

จิตตั้งเป็นกลาง.

อิฉฺฉา หิ อนนตโคจรา.

(ความอยากมีอารมณ์หาที่สุดมิได้)

ความอยากนำแบ่งได้

โดยสอง

กายอยากพอสมปอง

อิมได้

จิตอยากมก้อยากลอง

ไม่หยุด อยากนา

ซัดสายซอนซอกไว้

สิ่งสันอารมณ์เสวย.

นตฺถิ รากสโม อคฺคิ.

(ไฟเสมอด้วยรากะ ไม่มี)

ความหมาย “ราก” หนึ่งนั้น

ความยินดี

ไฟเสมอรากไม่มี

ท่านอ้าง

ร้อนไฟมักหาที่

เสียงหลบ ได้นา

ร้อนรากมกร้อนร้าง

แลบร้อนเสียใจ.

ภิกฺขุ โย จ กาเม อภิปตฺถยฺนตฺติ.

(ผู้บริโภคนาม ย่อมปรารถนากามยิ่งขึ้นไป)

กินอร่อยรู้รสแล้ว

ยิ่งอยาก

เสพอร่อยนั้นยิ่งยาก

หยุดกลั้น

จิต “อร่อย” อร่อยมาก

กว่าปาก อร่อยนา

ท่านว่ากามบริโภคคนั้น

ยิ่งขึ้นไปเสมอ.

เตชวาปี หินโร วิกขุโณ
 สกุกโต พุชนสฺส ปุชฺชิต
 นารินํ วสฺสคโต น ภาสตี
 ราหุณา อุปหโตว จนฺติมา.

แม่เจ็บแหลมยิ่งด้วย

เดชบุญญา

ชนมากบวงบูชา

เชิดน้อม

แต่ถูกอำนาจแห่งนา—

รีครอบ บังคับฤา

แจกศศิราหูหอม

เสื้อมเศร้าหมองแสง.

โกธชาโต ปราภโว.

(ผู้เกิดความโกรธแล้ว เป็นผู้ฉิบหาย)

ชนใดเกิดโกรธแล้ว

มักฉิบหาย

พุทธวจนตรัสบรรยาย

ดังนี้

ฉิบหายใช่จักหมาย

หมดทรัพย์ เท่านั้นแฮ.

หมายความว่าความเจริญลี้

หลีกห่างห่างไกล.

IGNORAMUS ET IGNARABIMUS (L.)

(WE ARE IGNORANT AND SHALL REMAIN IGNORANT)

อวิชชามีทุกผู้
และจะมียุจน
หากไม่รีบขวายน
วิชชาอย่ามหาได้ด้วย

ทุกคน
มอดม้วย
ไฟศึก— ฆาณา
คิดค้นวิทยา.

IGRAN DOLORI SONO MUTI. (It.)

(GREAT GRIEFS ARE MUTE.)

ยิ่งโศกมากยิ่งสอน
ทรวงแสนสุดจะบอก
แม้แต่ถูกหนามยอก
แสนที่ทรวงมักไว้

ไม่ออก
ระบู้ได้
ยังบ่ง ออกนา
สิ่งล้างแสนหาย.

IL A INVENTÉ L'HISTOIRE. (Fr.)

(HE HAS INVENTED HISTORY.)

ประวัติศาสตร์นั้นเกิด
ปมจกตามตำนาน
ใครอุทรวิถิตการ
คือว่าคนคิดสน

ตามกาล เวลาแฮ
อุบัตินั้น
สร้างประวัติ— ศาสตร์เอง
คิดสร้างมูสา.

INOPEM ME COPIA FECIT (L.)

(PLENTY HAS MADE ME POOR.)

ยั้งรวยยังร^๑ร^๒ร^๓ร^๔ร^๕ร^๖ร^๗ร^๘ร^๙ร^{๑๐}ร^{๑๑}ร^{๑๒}ร^{๑๓}ร^{๑๔}ร^{๑๕}ร^{๑๖}ร^{๑๗}ร^{๑๘}ร^{๑๙}ร^{๒๐}ร^{๒๑}ร^{๒๒}ร^{๒๓}ร^{๒๔}ร^{๒๕}ร^{๒๖}ร^{๒๗}ร^{๒๘}ร^{๒๙}ร^{๓๐}ร^{๓๑}ร^{๓๒}ร^{๓๓}ร^{๓๔}ร^{๓๕}ร^{๓๖}ร^{๓๗}ร^{๓๘}ร^{๓๙}ร^{๔๐}ร^{๔๑}ร^{๔๒}ร^{๔๓}ร^{๔๔}ร^{๔๕}ร^{๔๖}ร^{๔๗}ร^{๔๘}ร^{๔๙}ร^{๕๐}ร^{๕๑}ร^{๕๒}ร^{๕๓}ร^{๕๔}ร^{๕๕}ร^{๕๖}ร^{๕๗}ร^{๕๘}ร^{๕๙}ร^{๖๐}ร^{๖๑}ร^{๖๒}ร^{๖๓}ร^{๖๔}ร^{๖๕}ร^{๖๖}ร^{๖๗}ร^{๖๘}ร^{๖๙}ร^{๗๐}ร^{๗๑}ร^{๗๒}ร^{๗๓}ร^{๗๔}ร^{๗๕}ร^{๗๖}ร^{๗๗}ร^{๗๘}ร^{๗๙}ร^{๘๐}ร^{๘๑}ร^{๘๒}ร^{๘๓}ร^{๘๔}ร^{๘๕}ร^{๘๖}ร^{๘๗}ร^{๘๘}ร^{๘๙}ร^{๙๐}ร^{๙๑}ร^{๙๒}ร^{๙๓}ร^{๙๔}ร^{๙๕}ร^{๙๖}ร^{๙๗}ร^{๙๘}ร^{๙๙}ร^{๑๐๐}

ว่าจน

มากม^๑น^๒น^๓น^๔น^๕น^๖น^๗น^๘น^๙น^{๑๐}น^{๑๑}น^{๑๒}น^{๑๓}น^{๑๔}น^{๑๕}น^{๑๖}น^{๑๗}น^{๑๘}น^{๑๙}น^{๒๐}น^{๒๑}น^{๒๒}น^{๒๓}น^{๒๔}น^{๒๕}น^{๒๖}น^{๒๗}น^{๒๘}น^{๒๙}น^{๓๐}น^{๓๑}น^{๓๒}น^{๓๓}น^{๓๔}น^{๓๕}น^{๓๖}น^{๓๗}น^{๓๘}น^{๓๙}น^{๔๐}น^{๔๑}น^{๔๒}น^{๔๓}น^{๔๔}น^{๔๕}น^{๔๖}น^{๔๗}น^{๔๘}น^{๔๙}น^{๕๐}น^{๕๑}น^{๕๒}น^{๕๓}น^{๕๔}น^{๕๕}น^{๕๖}น^{๕๗}น^{๕๘}น^{๕๙}น^{๖๐}น^{๖๑}น^{๖๒}น^{๖๓}น^{๖๔}น^{๖๕}น^{๖๖}น^{๖๗}น^{๖๘}น^{๖๙}น^{๗๐}น^{๗๑}น^{๗๒}น^{๗๓}น^{๗๔}น^{๗๕}น^{๗๖}น^{๗๗}น^{๗๘}น^{๗๙}น^{๘๐}น^{๘๑}น^{๘๒}น^{๘๓}น^{๘๔}น^{๘๕}น^{๘๖}น^{๘๗}น^{๘๘}น^{๘๙}น^{๙๐}น^{๙๑}น^{๙๒}น^{๙๓}น^{๙๔}น^{๙๕}น^{๙๖}น^{๙๗}น^{๙๘}น^{๙๙}น^{๑๐๐}

เช่นนี้

“พอ” ต่างหากคือผล

วัตถุจิต ใจแฮ

น้อยมากมิได้

ชัดแท้เท่า “พอ.”

INTER ARMA SILENT LEGES (L.)

(AMID WARS LAWS ARE SILENT.)

ศักระงม^๑ม^๒ม^๓ม^๔ม^๕ม^๖ม^๗ม^๘ม^๙ม^{๑๐}ม^{๑๑}ม^{๑๒}ม^{๑๓}ม^{๑๔}ม^{๑๕}ม^{๑๖}ม^{๑๗}ม^{๑๘}ม^{๑๙}ม^{๒๐}ม^{๒๑}ม^{๒๒}ม^{๒๓}ม^{๒๔}ม^{๒๕}ม^{๒๖}ม^{๒๗}ม^{๒๘}ม^{๒๙}ม^{๓๐}ม^{๓๑}ม^{๓๒}ม^{๓๓}ม^{๓๔}ม^{๓๕}ม^{๓๖}ม^{๓๗}ม^{๓๘}ม^{๓๙}ม^{๔๐}ม^{๔๑}ม^{๔๒}ม^{๔๓}ม^{๔๔}ม^{๔๕}ม^{๔๖}ม^{๔๗}ม^{๔๘}ม^{๔๙}ม^{๕๐}ม^{๕๑}ม^{๕๒}ม^{๕๓}ม^{๕๔}ม^{๕๕}ม^{๕๖}ม^{๕๗}ม^{๕๘}ม^{๕๙}ม^{๖๐}ม^{๖๑}ม^{๖๒}ม^{๖๓}ม^{๖๔}ม^{๖๕}ม^{๖๖}ม^{๖๗}ม^{๖๘}ม^{๖๙}ม^{๗๐}ม^{๗๑}ม^{๗๒}ม^{๗๓}ม^{๗๔}ม^{๗๕}ม^{๗๖}ม^{๗๗}ม^{๗๘}ม^{๗๙}ม^{๘๐}ม^{๘๑}ม^{๘๒}ม^{๘๓}ม^{๘๔}ม^{๘๕}ม^{๘๖}ม^{๘๗}ม^{๘๘}ม^{๘๙}ม^{๙๐}ม^{๙๑}ม^{๙๒}ม^{๙๓}ม^{๙๔}ม^{๙๕}ม^{๙๖}ม^{๙๗}ม^{๙๘}ม^{๙๙}ม^{๑๐๐}

กฎหมายหมด

ใครจักกล้าอ้างกฎ

ระเบียบได้

ผู้แพ้ย่อมหัวหด

พูดไม่ ออกแฮ

ผู้ชนะนั้นทรงไว้

อำนาจอ้างบงการ.

เสโล ยถา เอกมโน   วาเตน น สมิริติ
 เอวํ นินทาปัสสาสุ   น สมินฺชุนฺติ ปณฺธิตา.

(ภูเขาศิลาแท่งทึบไม่สะท้อนเพราะลมจันใด บัณฑิตย่อม
 ไม่หวั่นไหวในเพราะนินทาสรรเสริญ จันนั้น)

เขาศิลาแท่งทึบท้ำ	แรงลม
แรงเท่าใดไม่ระทม	สะทกสะท้าน
บัณฑิตไม่ยอมนิยม	สรรเสริญอีก นินทานอ
สงบไม่รับไม่ค้ำ	ไม่ว่าหวั่นไหว.

มธฺวา มณฺยตี พาโล	ยาว ปาปํ น ปจฺจติ
ยทาจ ปจฺจตี ปาปํ	อด ทุกข์ นิคจฺจติ.

(บาปยังไม่ให้ผลเพียงใด คนเขลายอมเข้าใจว่ามีรสหวานเพียงนั้น
 แต่บาปให้ผลเมื่อใด คนเขลายอมประสบทุกข์เมื่อนั้น)

ตราบาปยังไม่ให้	ผลนาน เพียงใด
คนโง่เห็นบาปหวาน	ตราบนั้น
ต่อบาปผลิตอาการ	วิบากบาป ปราภฺวเส
รสที่หวานก็สะบั้น	ทุกข์สะท้อนทันที.

กุกุโธ ฌมมํ น ปสฺสตี.

(ผู้โกรธย่อมไม่เห็นธรรม)

ความโกรธเกิดมกบ้อง	ปีติธรรม ทิเบแฮ
โกรธก่ออกุศลกรรม	ก่อตัว
ความเห็นชอบเช่นส้ม—	มาทิฏฐิ
ยากจักเห็นตราบม้วย	หากเกรี้ยวโกรธเสมอ.

โกธํ ปญฺญา อจฺฉินฺเต.

(พึงตัดความโกรธด้วยปัญญา)

พึงกำจัดโกรธด้วย	ปัญญา
ท่านบอกทางพิจารณา	แนะไว้
ควรข่มจิตวาจา	อย่าสำรอก โกรธเลย
“ไม่โกรธชนะโกรธได้”	ภาวนิตนุพุทธพจน์.

IN VINO VERITAS (L.)

(IN WINE IS TRUTH)

เมรัยแมกไวซัง

ความจริง

เข้ากวบคู้กับหญิง

ยิ่งร้าย

เหล้าเข้าปากอกอิง

อกอวบ

เหล้าอริมกัยกัย

เล่ห์ลวงความ.

IRA FUROR BREVIS EST (L.)

(RAGE IS A BRIEF MADNESS)

โทสะค่อระเบิดบ้า

กระทันหัน

โดยมากมักไม่ทัน

ข่มได้

ได้สติก็เมื่ออัน—

ตรายเกิด แล้วแฮ

ไม่หักควบคุมไว้

มักต้องเสียใจ.

LA DONNA E MOBILE. (It.)

(WOMAN IS CHANGEABLE)

อนิสตรนินไม่

แน่นอน

ภาษิตอิตาลีสอน

แน่แน้น

ไม่ว่ากายโคลงกลอน

ทุกชาติ ภาษานา

มีกล่าวอยู่ไม่เว้น

ฉะนี้ กงจริง.

L' UNION FAIT LA FORCE (Fr.)

(UNION MAKES STRENGTH)

รวมกันเราอยู่ได้

ไม่ตาย

หากแยกกันก็มลาย

หมดสิ้น

สามัคคีคงพล่งขาย

เหล็กเพชร

โตดเดี่ยวมักแตกัน

ยากบ้องประกองตัว.

MACTE VIRTUTE ESTO (L.)

(GO ON IN YOUR VIRTUE)

ทำไปเกิดเรื่องสร้าง

ความดี

แม้ว่าจักไม่มี

มนุษย์รู้

ผู้ทำจักเกิดปรี-

ดีจิต จำเวณนา

ใครตักคือผู้

โง่ทั้งริษยา.

WORK, WIVES, IN THE HOUSE; WORK, MEN, OUT OF IT.

งานในบ้านนั้นคู้
งานนอกบ้านคือสิ่ง
ปัจจุบันนี้ไม่ยักจริง
ชายออกหญิงออกบ้าง

กับหญิง
บุรุษสร้าง
ตั้งกล่าว
ไม่คำก็สังคม.

FAINT HEART NEVER WON FAIR LADY.

ใจเสาะก็ชวคเคล้า
หล่อนปราศเราเปรี้ยวตาม
เอาชนะคู่แข่งขาม
สมัยก่อนฝรั่งเขาใช้

หญิงงาม
จึงได้
เซ็ดขยาด
คาบทำดวลกัน.

HOPE IS THE MOST COMMON OF ALL.

อะไรใดก็บนแก่
ก็จะเป็นยอกพลั้ง
มีชีวิตอยู่ก็ยัง
ยกแรกแม่ต้องแพ้

ความหวัง
จิตแท้
หวังอยู่
อย่าทำอ้อมค้อมหวัง.

EVERY MAN KNOWS WHERE HIS OWN SHOE PINCHES.

ทุกคนย่อมรู้ตำแหน่ง
ใครอื่นจะบอกชัด
กิจเขาอย่าไป “ตรัส—
เขาออกปากวอนให้

เกือกกัด ต้นแฮ
กว่าได้
รู้” กว่า เขาเลย
ช่วยแล้วจึงควร.

EVENTUS STULTORUM MAGISTER (L.)
(THE OUTCOME IS THE SCHOOLMASTER OF FOOL.)

ครูของคนโง่นั้น
คนโง่มักเป็นคน
คิดก็คิดวากวน
ผลเกิดจึงร้องอ้อ

คือผล งานแฮ
ทอดท้อ
ห่างเหตุนั้น
เช่นนั้นดอกหรือ.

ขณฺติ สาหสวาร์ณา.

(ความอดทนห้ามไว้ซึ่งความผลุนผลัน)

ความอดทนนั้นยิ่ง	ยอคบำเพ็ญ
ต้องข่มจิตใจเป็น	ที่ตั้ง
ข่มจิตข่มยากเย็น	ยิ่งยุทธ์ ศัตรุนอ
ใครข่มได้ก็รัง	เหนี่ยวห้ามผลุนผลัน.

มนาโป โหติ ขณฺติโก.

(ผู้มีความอดทน ย่อมเป็นที่ชอบใจ (ของคนอื่น))

ทนทนทนอดค้ำย	คราใด
ผู้อื่นจักชอบใจ	ยิ่งแท้
คนดีก็ชมใน	ขันติพฤติ— กรรมนอ
คนชั่วชอบว่าแพ้	ไม่ได้ตอบมัน.

จิตฺเต สงฺกิลฺลฺเห ทุคฺคตี ปาฏิกงฺขา.

(เมื่อจิตเศร้าหมองแล้ว ทุกคติเป็นอันหวังได้)

เมื่อจิตหมองหม่นเศร้า	คราวไร
ทุกคติเป็นที่ไป	เมื่อนั้น
ความเศร้าไม่สกลไส	แห่งจิต
เฉกเช่นขวากหนามก้น	สะทกสะเทือนตลอดทาง.

จิตฺเต อสงฺกิลฺลฺเห สุกฺติ ปาณิกฺขา.

(เมื่อจิตไม่เศร้าหมองแล้ว สุกติเป็นอันหวังได้)

แต่เมื่อจิตหมดเศร้า

คราวไร

สุกติเป็นทางไป

จำ^๕ขึ้น

ความที่จิตแจ่มใส

บริสุทธิ์

แจ่มเช่นทางทาบก^๕พื้น

ลาดด้วยมาลี.

วิหฺญญฺติ จิตฺตวสานฺวตฺติ.

(ผู้ประพาศตามอำนาจจิต ย่อมลำบาก)

ลงตามใจบ่อยแล้ว

จักลำบาก

จิตมักแรงด้วยราค

ร่า^๕นเร็ว

จิตไม่ฝึก^๕นั้นอยาก

ไม่หยุด

ขึ้นปล่อยจิตเป็นเจ้า

เดือดร้อนจนตาย.

EXCEPTIO CONFIRMAT REGULUM. (L.)

(THE EXCEPTION PROVES THE RULE.)

ข้อยกเว้นบ่งชี้

พิสูจน์กฎ ระเบียบแฮ

กฎที่ดีคลุมหมก

ไม่เว้น

ไม่มีช่องหล่นลศ

เงื่อนเง

มีเงื่อนจึงวิ่งเต้น

กลอกกลิ้ง กฎกระเจิง.

FACCILE EST INVENTIS ADDERE. (L.)

(IT IS EASY TO ADD TO THINGS INVENTED ALREADY.)

ใดใครเขาประคิษฐ์แล้ว

เข้าต่อ ง่ายแฮ

นัยว่าทำเพื่อก่อ

ไซ่เกล้ง

เหมือนสำรับตงรอร

เข้านั่ง เปิบเฮย

ร้ายหนักถึงโอ้แจ้ง

ประกาศอ้าง ตนทำ.

FAS EST ET AB HASTE DOCERI. (L.)

(IT IS RIGHT TO LEARN EVEN FROM AN ENEMY)

ศึกษาเกิดแม่จาก

ศัตรู

อาจจะมตึก

ก็ได้

ความผิดกลับเป็นครู

มีมาก

เลือกที่ควรรู้ไว้

นี้แลศึกษา.

FIAT JUSTITIA, RUAT CAELUM. (L.)

(LET JUSTICE BE DONE, THOUGH THE HEAVEN
SHOULD FALL.)

ยุติธรรมเท่านั้น

ฟ้าถล่มก็ไม่ขอ

ยุติธรรมใช้เพียงก่อ

อคติมันมีกรัง

เป็นพอ

หยุดยั้ง

ทำยุติ เท่านั้นพอ

เหนียวให้ขังเอียง.

GROSSE SEELEN DULDEN STILL. (Ger.)

(GREAT SOULS SUFFER IN SILENCE.)

มหาบุรุษแม้ทุกข์

เพราะท่านรู้ทุกข์รับ

ขันชื่อนว่าทุกข์รับ

ขันติคือทางท่าน

ก็สงบ

ทุกด้าน

มันยาก

ต่อสู้ทุกข์ทน.

MAGNI NOMINIS UMBRA (L.)

(THE MERE SHADOW OF A MIGHTY NAME)

เพียงแต่เงาชื่อผู้

ผยองอำนาจ

ก็สยบจนไม่อาจ

ขัดข้อง

ทุกสมัยมักไม่ขาด

“คนใหญ่”

เป่าสาकยังมก้อง

กว่าร้องเรื่องราว.

MARIAGE DE CONVENANCE (Fr.)

(MARRIAGE FROM INTEREST RATHER THAN LOVE.)

สมรสโดยไม่ต้อง

สมัคร

เพียงเหตุเพื่อพหักษ์

ประโยชน์ไว้

โบราณกษัตริย์มากมัก

เศกเชื่อม วงศ์แฮ

สมัยใหม่ก็ชอบใช้

ลูกหนี้ชายลูกสาว.

MEMENTO MORI (L.)

(RE-MEMBER THAT YOU MUST DIE)

หมั่นนึกเราจกต้อง

ชีวิตวาย

ตำสรรพสังขารสลาย

ทั่วถ้วน

สิ่งปรุ่่งแต่งย่อมกระจาย

ย่อยยับ

อนิจจาวฏสังขาราล้วน

ดับแล้วสุข.

MOLE RUIT SUA (L.)

(FALLS BY ITS OWN WEIGHT)

ของตกหนักตกด้วย	น้ำหนัก ตนเอง
คนจะตกก็มัก	แบบนี้
อวดใหญ่อวดเบ่งนัก	ก็ตก ง่ายนา
กฎแห่งธรรมชาติ	หนักล้มเบาลอย.

MUTATIS MUTANDIS (L.)

(WITH NECESSARY CHANGES)

อนิจจลักษณะนั้นประจักษ์	ทั่วไป
ทุกสิ่งไม่ว่าใหญ่	ว่าน้อย
เป็นเอกภาพหนึ่งใน	ไตรลักษณ์
หมุนเปลี่ยนเวียนว่ายคล้าย	เกิดแล้วดับไป.

สัจตปปริยายกุสลา ภเวยฺยํ.

(พึงเป็นผู้ฉลาดในกระบวนจิตของตน)

แม้จิตเราแต่ล้วน

หลายลักษณะ

โกรธเกลียดราคหลงรัก

ร่าเริง

สงบเสงี่ยมซื่อโกงกัก-

ขพะหยาบ— คายฤา

ควรรณลาดพริบไหวรู้

ระยะแจ้งทุกกระบวน.

ยโต ยโต จ ปาปกํ ตโต ตโต มโน นีवारये.

(ก็บาปเกิดจากอารมณ์ใด ๆ พึงห้ามใจจากอารมณ์นั้น ๆ)

พึงสังเกตบาปเกิดด้วย

อารมณ์ไร

จงหักใจอย่าเฝ้า

แหล่งนั้น

ผลชั่วจากเหตุใด

ดับเหตุ นั้นแล

ฝืนอย่าให้โมหะกัน

ก็ตสร้างสงสัย.

สพฺพตฺถิ ธมฺมตฺถิ จินาติ.

(ความยินดีในธรรม ย่อมชนะความยินดีทั้งปวง)

ยินดีธรรมข้านะสน

ยินดีใด

ธรรมปีตินั้นใส

สะอาดสะอาด

เพราะเกิดแต่จิตใจ

สัมผัส ธรรมนา

เห็นสัจจะจิตจ้าน

อิมแจ้งเอมใจ.

ตณฺหกุขโย สพฺพกุขํ ชินาตี.

(ความสันตติหาย่อมชนะทุกข์ทั้งปวง)

สรวรพทุกฺข์เกิดแต่ห้วง	สมุทฺทัย
คือกิเลสตัณหาใน	ภพนี้
ลงอยากก็อยากใหญ่	ยากหยด
นิโรธธรรมท่านช้	สภาพสันตติหา.

อสาธํ สาธนา ชินเ.

(พึงชนะคนไม่ดี ด้วยความดี)

ความร่อนย่อมดับด้วย	ความเย็น
ร้อนจิตร้อนกายเป็น	เช่นนั้น
ความดีชั่วเข้าเกณฑ์	ปรับทุกข์ กันแฮ
ชนะชั่วใช้สืบ	ค่อยบ่อนปราบลง.

นตฺถิ ขนฺธสมา ทุกฺขา.

(ทุกข์เสมอด้วยขันธ ไม่มี)

ขันธได้แก่กลุ่มก้อน	เป็นกอง
ขันธแห่งรูปนามครอง	ร่างนี้
ปกติกลุ่มสิ่งของ	จำแยก สลายนา
นามรูปย่อยยับช้	ทุกข์ล้าไถเสมอ.

NEC SCIRE FAS EST OMNIA (L.)

(IT IS NOT PERMITTED TO KNOW ALL THINGS.)

ไม่มีใครรู้^๖ทั่ว

ทุกสิ่ง

เท่าที่รู้ให้จริง

แจ่มแจ้ง

ก็นับว่าเป็นสิ่ง

แสนวิเศษ

ที่ไม่รู้แต่แสรัง

อวดไม่มีถม.

NECIS QUANTILIA PRUDENTIA MUNDUS REGATUR (L.)

(YOU KNOW NOT WITH WHAT SMALL STOCK OF
WISDOM THE WORLD IS GOVERNED.)

โลกเราท่านไม่รู้^๖
ว่าปกครองด้วยปัญญา

ดอกนา

ส่วนน้อย

สังคมวิ่งตามทันหา

ดิดดิด

ก็เลสใหญ่ไม่ทันคล้อย

ก็เลสน้อยตามมา.

NESCIT VOX MISSA REVERTI. (L.)

(A WORD PUBLISHED CANNOT BE RECALLED.)

คำที่ตราติดแล้ว

กลับไม่- ได้นอ

นอกจากจึกทำลายไป

เท่านั้น

คนมีสัจกล่าวใด

รักษาสัจ

ถึงชีพแหลกแตกสับ^๕

ไม่กลับคำ,

NON OLET PECUNIA (L.)

(THE MONEY DOES NOT STINK)

อันเงินตรานั่นย่อม

ไม่เหม็น

ที่กล่าวเพียงที่เห็น

ชัดได้

เงินส่งกลิ่นก็เบ็น

มีมาก ด้วยนา

นักราชภูรย์บังหลวงไว้

กลิ่นฟุ้งทั้งเมือง.

OMNIA MEA MECUM PORTO (L.)

(ALL I HAVE I CARRY WITH ME)

สมบัติทั้งหมดข้า

แบกตระ— เวนแฮ

ที่แบกคืออัตตะ

นั่นแล

หนักยิ่งกว่าภาระ

ใดอื่น

ยึดมั่นมั่นแท้แท้

ปล่อยได้เบาสบาย.

อภิญฺจนํ นานุปตฺตุนฺติ ทุกฺขา.
(ทุกขย่อมไม่ตกถึงผู้หมดกังวล)

ผู้กังวลว่างหมดแล้ว	ไม่ทุกข์
จะว่าสุขก็สุข	เลิศได้
กองกิเลสที่รุมรุก	นั้นแหละ กังวลแฉะ
อุเบกขาจักช่วยให้	วุ่นสิ้นวางเฉย.

สทณฺจ ฌมฺโม น ชรี อปฺเปติ.

(ธรรมของสัทบุรุษ ไม่เข้าถึงความคร่ำคร่า)

สัทบุรุษคือผู้ประพฤติ	สัมมา ทิฏฐิวิเฮ
สัปปริสธรรมพา	เลิศแล้ว
ไม่คร่ำคร่าแม้เวลา	ล่วงคร่ำ
ทนต่อการพิสูจน์แท้	ไม่ท้อทุกกาล.

อนิจฺจา วต สงฺขารา.

(สังขารทั้งหลายไม่เที่ยงหนอ)

ธรรมที่พระสวดท่าย	พิธีสงฆ์
แต่ศพเพื่อหวังส่ง	กุศลให้
ที่จริงท่านให้ปลง	ธรรมสังเวช
สรรพะสังขารนั้นไร	สภาพแท้เที่ยงหนอ.

มตฺตณฺณตา สทา สาธุ

(ความรู้จักประมาณ ยังประโยชน์ให้สำเร็จทุกเมื่อ)

ธรรมหนึ่งควรจรรู้	คือ “ประมาณ”
จักกอบกิจกระทำการ	ถูกต้อง
ยังประโยชน์ทุกกาล	ทุกที่ แห่งแฮ
มากสิ่งที่ขัดข้อง	เพราะเว้นประมาณการ.

กิจฺโณ มนุสฺสปฏิลาโก.

(ความได้เป็นมนุษย์เป็นการยาก)

มนุษย์ท่านบ่งว่าผู้	มีใจ สูงนอ
รู้โทษและคุณใน	กิจกว้าง
ต่างกว่าสัตว์ซึ่งใคร	แต่เสพย์
เป็นยากอยู่ที่สร้าง	จิตได้ใจสูง.

มลิตฺถิยา ทุจฺจริตฺ.

(ความประพฤติชั่วเป็นมลทินของหญิง)

สตรีมีสมบัติควย	บริสุทธิ์
สาวและสวยใช้สุด	ประเสริฐได้
ประพฤติชั่วเป็นจุด	มลทินโทษ
ถึงเสกแสวงซ่อนไว้	ก็แจ้งมลทินใจ.

OMNIA VINCIT AMOR, ET NOS CEDAMUS AMORI. (L.)

(LOVE OVERCOME ALL THINGS, LET US, TOO,
YIELD TO THE LOVE)

“ความรักข้านะสน

ทงมวล”

เราท่านมาชักชวน

นอบน้อม

ใครเชื่อไม่ช้ากรวญ

คร่ำโอด

ความรักเหมือนเข้าบอม

ไม่ช้าอยากหนี.

PARCERE SUBJECTIS ET DEBELLARE SUPERBOS. (L.)

(TO SPARE THE VANQUISHED AND PUT
DOWN THE PROUD.)

เขายอมสยบแล้ว

ปรานี เขาเทอญ

เราสงบศึกศัตรู

แนวไว

ปราชญ์ชมชอบผู้มี

ความอด— กลั่นนอ

ผู้ที่แพ้จักให้

เกียรติซึ่งสรรเสริญ.

PALLIDA MORS AEQUO PULSAT PEDE PAUPERUM
TAERNAS REGUMQUE TURRES. (L.)

(PALE DEATH KNOCKS WITH IMPARTIAL FOOT AT
POOR MEN'S HUTS AND KING'S CASTLES.)

มณเฑียรฤากระท่อมน้อย

ยาจก

มฤตยูไม่เพิกยก

เหยียบขยี้

สรรพสัตว์นาบ

บนอากาศ

ถึงมาฏิกต้องลิ

ดับสิ้นสังขาร.

SALUS POULI SPREMA LEX ESTO. (L.)
 (LET THE WELFARE OF THE PEOPLE BE
 THE FINAL LAW.)

ยกความสุขราษฎร์ให้
 พระราชฎีคือหลักรัฐ
 รัฐจักหมดสรรพสวัสดิ์
 อริรบก็จักแพ้

เป็นบัญญัติ ยอดเทอญ
 นั้นแล
 หากราษฎร์ ทุกข์นอ
 เพราะสิ้นหลักกำลัง.

SE NON È BEN TROVATO. (It.)
 (IF IT IS NOT TRUE, IT IS CLEVERLY INVENTED.)

หากไม่จริงก็ต้อง
 เพื่อยั่วให้คนตอม
 นั้นหวานที่นี้หอม
 ข้างล่างยาวบนสั้น

ฉลาดปลอม
 เล่นจะนั้น
 ตลอดร่าง
 ต่างล้วนของปลอม.

กาเมหิ โลกมฺหิ น อตฺถิ ติตฺติ.

(ความอึดด้วยกามทั้งหลายไม่มีในโลก)

อึดใคพออึดได้	เว้นกาม
รสอร่อยรูปอร่าม	ร้านเร้า
กลิ่นชื่นฉ่ำสัมผัสหวาม	วาบจิต
เสียงเพราะเสนาะเคล้า	เสพแล้วใครลืม.

กตสฺส นตฺถิ ปฏิการิ.

(สิ่งที่ทำแล้ว ทำคืนไม่ได้)

ก็ชั่วทำเสร็จแล้ว	แล้วกัน
เรียกกลับไม่มีวัน	กลับได้
คงอยู่แต่ผลอัน	เกิดแต่ เหตุแฮ
ปลูกพืชผลิตผลให้	ห่อนเพี้ยนพันธุ์เดิม.

สุกริ สาธุนา สาธุ.

(ความดีอันคนดีทำง่าย)

ความดีทำง่ายด้วย	คนดี
เพราะปกติย่อมมี	จิตสะอาด
ไผ่แต่เพิ่มพูนทวี	กุศลกิจ
สบโอกาสไม่หนึ่งคร้าน	ศรัทธาซึ่งกฎกรรม.

สาธุ ปาเปน ทุกฺกริ.
(ความดีอันคนชั่วทำยาก)

ความดีคนชั่วนั้น	ทำยาก
เพราะจิตใจปราศจาก	หิริยัม
ไม่ยอมเชื่อกรรมวิบาก	บุญบาป
กอบร์แต่กิจที่พร้อม	จักให้ประโยชน์ตน

(SERO VENIENTIBUS OSSA (L.)
(THE BONE TO THE LATE COMERS.)

๔ ๖ ๘ ๖
มาท^๔หลังก^๖ต^๘อง

เพราะผิ^๔กกาล^๖จึงถูก^๘
รัก^๔หญิง^๖รับ^๘พัน^๖ผูก^๘
มัว^๔แต่^๖คอย^๘หล^๖่อน^๘เก^๖อ

แท^๔ะ^๖กระ^๘ด^๖ก^๘

อด^๔เน^๖อ^๘
ก^๔่อน^๖บ^๘่า^๖ว^๘ อ^๔ื่น^๖พ^๘่อ^๖
ก็^๔เก^๖ื่อ^๘กระ^๖ด^๘ก^๖ก^๘อง^๖.

PLAIN WORDS MAKE THE MOST ORNAMENTAL
SENTENCES.

๔ ๖ ๘ ๖
ค^๔ำ^๖ย^๘า^๖ย^๘ผ^๖ก^๘ป^๖ระ^๘โย^๖ค^๘ไ^๖ด้

ห^๔า^๖ก^๘น^๖ล^๘า^๖ด^๘เ^๖ล^๘ือ^๖ก^๘ไ^๖ห^๘เ^๖มา^๘
พ^๔ัง^๖เ^๘ล^๖ว^๘ก็^๖เ^๘น^๖า^๘
ค^๔ำ^๖ย^๘า^๖ก^๘ม^๖ัก^๘ท^๖ำ^๘ไ^๖ห^๘

๔ ๖ ๘ ๖
พ^๔ร^๖ง^๘เพ^๖รา^๘ะ^๖ เ^๔เ^๖ย^๘ว^๖น^๘า

ร^๔เ^๖อ^๘ง^๖ไ^๘ด้^๖
ซ^๔ิง^๖ซ^๘า^๖บ^๘
ค^๔ิ^๖ด^๘ค^๖ัน^๘ไ^๖ช^๘ว^๖เ^๘ว^๖.

TO COOL A PASSION, TAKE A LONG WALK.

๔ ๖ ๘ ๖
ส^๔ง^๖บ^๘า^๖ร^๘ม^๖ณ^๘ก^๖จ^๘ก^๖ต^๘อง

เพ^๔ื่อ^๖กล^๘่อ^๖ม^๘จิต^๖เกล^๘า^๖ใจ^๘
ย^๔อม^๖เห^๘ง^๖ือ^๘ห^๖ย^๘ค^๖ไ^๘ล^๖เ^๘ล^๖ไ^๘ล^๖
ด^๔ี^๖ก^๘ว^๖า^๘จิต^๖ถูก^๘บ^๖่อน^๘

๔ ๖ ๘ ๖
เ^๔ิน^๖ไ^๘กล^๖ หน^๔่อ^๖ย^๘น^๖อ

จ^๔า^๖กร^๘อน^๖
ต^๔ล^๖อ^๘ด^๖ร^๘ำ^๖
โก^๔ร^๖ธ^๘ก^๖ล^๘ุ่ม^๖อ^๘ย^๖า^๘ก^๖ท^๘ำ^๖ลา^๘ย^๖.

THERE IS NO BALM FOR EVERY WOUND.

ยารักษาทุกโรคได้
ขนานหนึ่งสรรพคุณไข
“กินกไตและทาอกไต”
วรรณยุกต์โหม้นลั

น่นไม้ มีนอ
ตั้ง
ตำหรับเก่า
ไต่คู้ก็หาย.

BOOKS AID THOUGHT, THEY SHOULD NOT
SUPERSEDE IT.

อันหนังสือช่วย
ก่อเกิดสุขตมัยปัญญา
แต่มิใช่ตัวจินตา—
ยีนอ่านมากคือผู้

จินตนา— การแฮ
หยิ่งรู้
มยะ— ปัญญานอ
รอบรู้สัจธรรม.

IF YOU DESIRE TO KNOW, DO NOT FEAR TO ASK.

อยากรู้ก็ไม่ต้อง
นั่งอบจะทราบความ
“รู้ซามไม่ก็ซาม”
ใครยี้ดคตินี้ไว้

เกรงถาม
กระไรได้
ชอบพูด กันแฮ.
ไม่ช้า “ซวดซาม.”

LITTLE STROKES FELL GREAT OAKS.

พ่นถากทีละน้อย
ไม้ใหญ่แผ้วถางหนา

ทุกสิ่งไม่พ้นพญา—
ยากลำบากก็ยาก

หลายครา

กลม

ยามต่อ— สู้แฮ
ศรัทธาแพ้วแกม

HASTY CLIMBERS HAVE SUDDEN FALL.

ขึ้นไวก็มกต้อง
ไม่มั่นมือขึ้นไกล
เลื่อนตำแหน่งดังเส้นใย
“เส้น” ขาดมกเข้าปึง

ตกไว

หล่นกลิ้ง

ชักรอก

บันปัดตอนปลาย.

JOY OFTEN COMES AFTER SORROW, LIKE

MORNING AFTER NIGHT.

อิมใจเกิดต่อท้าย
เหมือนคำสนอรุณใบ
โศกสุขสลับกันไป
หากสุขยาวโศกสั้น

เสียใจ

เจกน

วิสัยโลก— ธรรมแฮ

สุขล้วนไม่มี.

EXAMPLES DO NOT AUTHORIZE SINS.

เอาเยี่ยงไช้จกั๋ม	ความผิด เสมอมา
ต้องเหมาะกาลมันกิจ	จึงได้
คชถ่ายโครกรวญคิด	อย่าถ่าย ตามพ่อ
หมั่นพิจารณาเรื่องให้	ชอบด้วยสถานการณ์.

SHORT RECKONINGS MAKE LONG FRIENDS.

ไม่คิดเล็กคณน้อย	มิตรสัมพันธ์ ยืนนอ
เอาเปรียบเพื่อนเหมือนนั้น	ห่วงกล้ง
ทำบ่อยกระทบใจกัน	กระเทือนจิต
รักคบมิตรก็ต้อง	อย่าตั้งระแวงใจ.

TERTIUS GAUDENS (L.)

(THE THIRD PERSON (WHO) TAKES ADVANTAGE
FROM A DISPUTE BETWEEN OTHERS)

บุรุษสามโผล่แล้ว	เร่งระวัง
เพียงแต่สองก็ยัง	ยากแท้
นา, อิน, หุ่่มเถียงตั้ง—	จะฆ่า กันนอ
ตาอยู่มาช่วยแก้	เสร็จแล้วตะกรุบพุง.

เชื่อ

จาก พุทธวจนะใน กาลามสูตร

มา อนุสฺสเวน.

(อย่าเชื่อโดยฟังตาม ๆ กันมา)

ชั้นเชื่อความเชื่อแล้ว

เรื่องสำคัญ

พระพุทธรองค์ย้าย

เยี่ยงไฉน

แม่ส่งสคบตามกัน

ก็อย่า เชื่อนอ

มิใช่สิ่งที่ได้

คิดแจ้งเห็นจริง.

มา อิตฺถิกราย

(อย่าเชื่อว่าได้ยินสืบ ๆ กันมา)

ก็อย่าเชื่อเพราะได้—

ยินสืบ กันมา

ยาวคอกได้ยินสืบ

ก็ได้

ยินไม่ชัดดังหลืบ

หลบเหลี่ยม

จักเชื่อก็ตองให้

จิตแจ้งแจ่มจริง.

มา ประมูปราย.

(อย่าเชื่อว่าเพราะทำสืบ ๆ กันมา)

และอย่าเชื่อทง

ทำต่อ กันมา

ความผิดพลาดอาจส่อ

แต่ต้น

ที่ทำได้ทำพอ

สืบสืบ นั้นเอง

จักเชื่อได้ต้องพ้น

หมกข้อมักงา.

มา นยเหตุ.

(อย่าเชื่อตามวิธีปรัชญา)

ทงอย่าเชื่อหลักอ้าง

โอปรัชญา เอกใด

เพราะลึกซึ้งเกินวิชา

เชื่อได้

ปรัชญาเปรียบหมอกหนา

เมฆมืด

ฝ่าลึกไปถึงไร

ระยะแจ้งกระจ่างเห็น.

มา ตกทุกเหตุ

(อย่าเชื่อตามวิธี ตรรกศาสตร์)

กบอย่าเชื่อแม่หลัก

ตรรกศาสตร์

เพราะยากจักสามารถ

พิสูจน์ได้

ตรรกศาสตร์ก็ขนาด

ความตรึก

ซึ่งจักถึงกับให้

กระจ่างแจ้งอาจไกล.

มา ทัศนินิษฐานกขนติยา.

(อย่าเชื่อเพราะว่ามันทนต่อความเห็นและการพิสูจน์ของเรา)

แม่ทนเราพิสูจน์ได้

๘๘
กิด

ก้อย่าเพ้อปลงฤดี

๖ ๖
มนแล้ว

เพราะเราใช้ผู้ปริ-

๘๘
ชาเลิศ ลั่นอ

มีจิตสว่างยิ่งแก้ว

๖
ก้องแจ้งปัญญาญาณ.

มา ปิฎกสมปทานน.

(อย่าเชื่อหรือรับเอาโดยเหตุที่ว่ามีอยู่ในปิฎก)

๖ ๖๔๕ ๕
กระทงแม่มเรื่องน

๘๘
ในปิฎก

๘
ก้อย่าเพื่อยอมยก

๖
ว่าแท้

๘๘
เพราะว่าอาจขาดตก

๖
หล่นลอก ผิดนา

๘๘
หรือว่ามีผู้แก้

๖
อวคอ้างภูมิปัญญา.

มา ภพฺพรูปตาย.

(อย่าเชื่อเพราะเหตุที่ว่าผู้พูดเป็นคนน่าเชื่อ)

อนึ่งแม่ผพคนน

น่าเชื่อ

จงยั้งศรัทธาเผื่อ

พลาดบ้าง

บางคนอาจพินเผื่อ

แฝงหลัก

บ้างก็ชอบบอวคอ้าง

ตรัสรู้เหตุผล.

มา สมโณ โน ครุติ

(อย่าเชื่อเพราะว่าสมณะนี้เป็นครูของเรา)

ทสฺสคแม่สมณะน

ครูเรา

เกยนับถือก่อนเก่า

กราบไหว้

สอนใดก็เคยเคา—

รพรับ

แม้กระนั้นอย่าได้

เชื่อถ้วนก่อนพิจารณา.

จงเชื่อต่อเมื่อปรากฏแก่ใจแล้วว่า เป็นเช่นนั้นจริง.

พึงศรัทธาต่อเมื่อได้

ปฏิบัติ ธรรมพ้อ

เห็นกระจ่างแจ่มชัด

เจิดแจ้ง

ปรากฏแก่ญาณทัต—

นะแน่ว

จิตสะอาดเหือดแห้ง

วิสุทธสันกขา.

TO BE PRUDENT IS THE BEST REVENUE.

รอบคอบเล็ดค่าคุ้ม
ขาดประหยัดใช้จ่ายเพล็น
เบิกออกปล่อยให้เกิน
ขึ้นประพฤติเยี่ยงนั้น

การเงิน
ไม่อัน
คิดเก็บ เข้าแฮ
ไม่ชำหมคั่ว.

TANTAENE ANIMIS CAEISTIBUS IRAE ? (L.)
(ARE THERE SUCH VIOLENT PASSIONS IN
CELESTIAL MINDS ?)

ชาวสวรรค์มจิตของ
สวรรค์ที่กล่าวม่งไค
หากหมายว่าสวรรค์ใน
ความโกรยิ่งฟอนเพื่อ

ความใคร่ บ้างฤา
เล่าเนื้อ
กฤหาสน์ เศรษฐีแฮ
เฟื่องฟุ้งพ่นเฟือ.

TANTO UBERIOR (L.)
(SO MUCH THE RICHER)

มากทรัพย์สินนับได้ว่า
สัตบุรุษมากความดี
ผ่านชามากโสภณ
น้ำมากฤาฝนแล้ง

เศรษฐี
เด่นแจ้ง
นางประดับ— เมืองแฮ
ต่างล้วนทุกภิกขภัย.

TAUT EST PERDU FORS L'HONNEUR (L.)

(ALL IS LOST BUT HONOUR.)

ทุกสิ่งสลายสรรพสิ่ง

เว้นเกียรติ

ใครอย่าพักหยามเหยียด

เหยียบหน้า

แม้ชีวิตจะเคร่งเครียด

ขาดสิ่ง พนอแฮ

“เกียรติศักดิ์ศรีของข้า

มอบไว้แก่ตัว.”

TRIA JUNCTA IN UNO (L.)

(THREE THINGS IN ONE.)

สามสิ่งในหนึ่งอัน

นามใด บ้างนา

นามหนึ่งคือรัตนไตร

นั่นแล

ตวัรัตนะเจียรไน

จากหนึ่ง

เอกรัตนองค์ที่แท้

รัตนัน คือ “ธรรม.”

ผลานมัว ปกุกาน

ปาโต ปตนโต ภัย

เอวี่ ชาตาน มจฺจาน

นิจจํ มรณโต ภัย.

(ภัยของสัตว์ผู้เกิดมาแล้ว ย่อมมีเพราะต้องตายแน่นอน ภัย
ของผลไม้สุก ย่อมมีเพราะต้องหล่นในเวลาเช้า ฉะนั้น)

“ภัยแห่งสัตว์เกิดแล้ว

คือความ ตายแล”

“ดูถูกไม้สุกหล่นยาม

รุ่งเช้า”

พุทธดำรัสตรัสถาม

คติโลก วิสัยนอ

อาจเลียงตาย, เจ็บ, แก่,

หากเว้นเกิดเสีย.

เว้นเกิดคือเว้นก่อ

ภพชาติ

อันปฏิจาสมุปบาท

บ่งไว้

ความยึดมั่นนั้นนจก

กอบเกิด “กู” นอ

พระพุทธรองค์ทรงให้

หยุดยังเวทนา.

พูดง่ายปฏิบัตินั้น

หนักยิ่ง

เหตุเพราะคุ้นกับสิ่ง

แหวดล่อม

สมมุติธรรมทัฬหธรรมจริง

ดังจันทรคราส

“ไซ้” สิบสองข้ออ้อม

สืบสร้างปัจจุการ.

พิมพ์ที่ ร.พ. เลียงเชียงจงเจริญ ๑๕๕, ๒๕๓ สี่แยกสำราญราษฎร์
พระนคร โทร. ๒๒๓๗๕๘ นายเตียวจ้อย แซ่เตียว
ผู้พิมพ์โฆษณา ๒๕๑๕

